TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 07CEFP1

XV legislatura · tercer període · sèrie C · número 116

Comissió d'Educació i Formació Professional

Sessió 7, dimarts 28 de gener de 2025

Presidència de la I. Sra. Eva García Rodríguez

Sessió 7 de la CEFP

La sessió de la Comissió d'Educació i Formació Professional (CEFP) s'obre a ****. Presideix Eva García Rodríguez, acompanyada de la vicepresidenta, Sònia Martínez i Juli, i de la secretària, Mar Besses Casanovas. Assisteix la Mesa el lletrat Jan Sarsanedas Coll.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Hi són presents José Ignacio Aparicio Ciria, Rocio Garcia Pérez, David González Chanca, Gisela Navarro Fuster i Mónica Ríos García, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Anna Erra i Solà, Anna Feliu i Moragues i Judith Toronjo i Nofuentes, pel G. P. de Junts; Irene Aragonès Gràcia i Najat Driouech Ben Moussa, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Cristian Escribano Ramírez, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Manuel Jesús Acosta Elías, pel G. P. de VOX en Cataluña; Jéssica Albiach Satorres, pel G. P. Comuns, i Laia Estrada Cañón, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra.

Assisteixen a aquesta sessió el president de la Plataforma Trencats, José Manuel López Viñuela; el membre de la Plataforma Trencats, Noelia Liduina Rebón Rodríguez; el membre de la Plataforma Trencats, Lidia Arroyo Navajas, i el membre de la cooperativa Fil a l'Agulla, Noemi Canelles Tigel.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença d'una representació de l'associació Trencats davant la Comissió d'Educació i Formació Professional per a informar sobre la prevenció i l'abordatge de l'assetjament escolar i sobre el paper de les famílies en aquest àmbit (tram. 357-00036/15).

2. Compareixença d'una representació de la cooperativa Fil a l'Agulla davant la Comissió d'Educació i Formació Professional per a informar sobre la prevenció i l'abordatge de l'assetjament escolar i sobre el paper de les famílies en aquest àmbit (tram. 357-00037/15).

3. Proposta de resolució sobre els centres de formació d'adults (tram. 250-00023/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 68, 15; esmenes: BOPC 103, 10).

4. Proposta de resolució sobre la situació de l'escolarització d'infants amb necessitats específiques de suport educatiu (tram. 250-00039/15). Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 75, 26; esmenes: BOPC 116, 12).

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

5. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la plataforma de lectura Fiction Express davant la Comissió d'Educació i Formació Professional perquè informi sobre la tasca i la finalitat de la plataforma en el camp de l'educació (tram. 356-00213/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

6. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Lliga Matemàtica davant la Comissió d'Educació i Formació Professional perquè informi sobre la manera de fomentar l'ús i l'atractiu de les matemàtiques en l'educació primària i secundària (tram. 356-00276/15). Gisela Navarro Fuster, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

7. Sol·licitud de compareixença del secretari de Formació Professional davant la Comissió d'Educació i Formació Professional perquè informi sobre el sistema dual de formació professional (tram. 356-00278/15). Gisela Navarro Fuster, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Anna Erra i Solà, del Grup Parlamentari de Junts, Irene Aragonès Gràcia, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de

Catalunya, Jéssica Albiach Satorres, del Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

8. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Plataforma per la Infermera Escolar davant la Comissió d'Educació i Formació Professional perquè informi sobre la figura de la infermera escolar (tram. 356-00279/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

9. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Plataforma Bressols en Lluita davant la Comissió d'Educació i Formació Professional perquè informi sobre les necessitats de l'etapa de zero a tres anys i el millorament del primer cicle d'educació infantil (tram. 356-00281/15). Laia Estrada Cañón, del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, Gisela Navarro Fuster, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Anna Erra i Solà, del Grup Parlamentari de Junts, Irene Aragonès Gràcia, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Jéssica Albiach Satorres, del Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

10. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Fundació Bofill davant la Comissió d'Educació i Formació Professional perquè informi sobre l'abandonament escolar (tram. 356-00284/15). Gisela Navarro Fuster, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

11. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la plataforma Pública i en Català davant la Comissió d'Educació i Formació Professional perquè exposi el decàleg de mesures per a millorar la situació de la llengua catalana en l'àmbit de l'educació (tram. 356-00297/15). Laia Estrada Cañón, del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, Gisela Navarro Fuster, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Anna Erra i Solà, del Grup Parlamentari de Junts, Irene Aragonès Gràcia, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Jéssica Albiach Satorres, del Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

12. Sol·licitud de compareixença de Montserrat Alsina, presidenta de la Societat Catalana de Matemàtiques, davant la Comissió d'Educació i Formació Professional perquè valori els resultats de l'Estudi internacional de tendències en matemàtiques i ciències (tram. 356-00298/15). Anna Erra i Solà, del Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

13. Sol·licitud de compareixença d'una representació del Col·legi Oficial de Pedagogia de Catalunya davant la Comissió d'Educació i Formació Professional perquè informi de la participació del Col·legi en el Consell d'Educació de Catalunya (tram. 356-00312/15). Irene Aragonès Gràcia, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Gisela Navarro Fuster, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Anna Erra i Solà, del Grup Parlamentari de Junts, Jéssica Albiach Satorres, del Grup Parlamentari Comuns, Laia Estrada Cañón, del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

14. Sol·licitud de compareixença d'una representació de les associacions de familiars d'alumnes de les escoles de Sitges davant la Comissió d'Educació i Formació Professional perquè informi sobre la situació de l'educació al municipi (tram. 356-00317/15). Eva García Rodríguez, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

15. Sol·licitud de compareixença d'una representació de l'Associació Trastorn Espectre Autista Terres de l'Ebre davant la Comissió d'Educació i Formació Professional perquè informi sobre el seu projecte de patis inclusius (tram. 356-00319/15). Anna Erra i Solà Grup Parlamentari de Junts, juntament amb un altre diputat. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

16. Sol·licitud de compareixença d'una representació de Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya davant la Comissió d'Educació i Formació Professional perquè presenti l'informe Una educació basada en el coneixement de la nostra riquesa agroalimentària (tram. 356-00327/15). Irene Aragonès Gràcia, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Jéssica Albiach Satorres, del Grup Parlamentari Comuns, Laia Estrada Cañón, del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, Gisela Navarro Fuster, del Grup

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Anna Erra i Solà, del Grup Parlamentari de Junts, Cristian Escribano Ramírez, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

La presidenta

Bé, bon dia. Comencem aquesta Comissió d'Educació i Formació Professional, la primera de l'any 2025. Benvinguts tots els diputats que ens acompanyeu avui.

En primer lloc, hauria de demanar si hi ha algun grup que vol anunciar alguna substitució, algun canvi.

#

Sí, durant deu-quinze minuts la companya diputada Neus Comes substituirà Gisela Navarro.

La presidenta

D'acord, molt bé.

Irene Aragonès Gràcia

Gràcies, presidenta. Bon dia. Des del Grup d'Esquerra Republicana, informar que el diputat Jordi Albert deixa de ser membre de la Comissió d'Educació i en el seu lloc hi haurà la companya diputada Najat.

La presidenta

Perfecte, doncs, sigui benvinguda, senyora diputada Najat a aquesta comissió. Algun grup més vol anunciar alguna substitució o canvi? No?

Bé, doncs començaríem. Sí, senyora Estrada, em demana la paraula.

Laia Estrada Cañón

Sí, presidenta. Volíem sol·licitar una alteració de l'ordre del dia per començar la comissió amb la votació de les sol·licituds de compareixences.

La presidenta

Perfecte, doncs, passaríem, en primer lloc, a votar les sol·licituds de compareixença. Disculpi? Podeu tancar la porta, sisplau?

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Sol·licituds de compareixença

356-00213/15, 356-00276/15, 356-00278/15, 356-00279/15, 356-00281/15, 356-00284/15, 356-00297/15, 356-00298/15, 356-00312/15, 356-00317/15, 356-00319/15 i 356-00327/15

Doncs, com hi ha 12 sol·licituds de compareixença, si algun grup vol demanar alguna votació separada d'alguna d'elles. Sí, diputat Escribano?

Cristian Escribano Ramírez

Sí, presidenta. Nosaltres volem demanar la votació del punt 11, la sol·licitud de compareixença, per separat.

La presidenta

La sol·licitud número 11, diu, oi? Perfecte.

Doncs si els sembla bé... Digui'm, senyora Aragonès.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Irene Aragonès Gràcia

Perdoni, presidenta. Nosaltres, sobre el punt 12..., perdó, sobre el punt 10 de la sol·licitud de compareixença del PSC de la Fundació Bofill, comentar que també entenem que està en termini de poder entrar en l'ordre del dia de properes comissions una sol·licitud del mateix contingut i dels mateixos compareixents, una sol·licitud de compareixença agrupada a través de diferents grups parlamentaris, i era perquè, d'alguna manera, quan entri en un punt de l'ordre del dia puguin estar substanciades conjuntament.

La presidenta

D'acord, gràcies, senyora diputada. Tenia coneixement d'aquesta situació i arribat el moment, doncs, intentarem agrupar-les per poder fer una sola compareixença en nom dels diferents grups parlamentaris que hagin presentat aquesta sol·licitud.

Bé, doncs, si els hi sembla, senyor lletrat, dono lectura a les compareixences.

Seria la sol·licitud de compareixença d'una representació de la Plataforma de lectura Fiction Express perquè informi sobre la tasca i la finalitat de la plataforma en el camp de l'educació; sol·licitud de compareixença d'una representació de la Lliga Matemàtica perquè informi sobre la manera de fomentar l'ús i l'atractiu de les

matemàtiques en l'educació primària i secundària; sol·licitud de compareixença del secretari de Formació Professional perquè informi sobre el sistema dual de formació professional; sol·licitud de compareixença d'una representació de la plataforma per a la infermera escolar perquè informi sobre la figura de la infermera escolar; sol·licitud de compareixença d'una representació de la plataforma Bressols perquè informi sobre les necessitats de l'etapa de 0-3 anys i el millorament del primer cicle d'educació infantil; sol·licitud de compareixença d'una representació de la Fundació Bofill perquè informi sobre l'abandonament escolar; sol·licitud de compareixença d'una representació de la plataforma pública i en català perquè exposi el decàleg de mesures per a millorar la situació de la llengua catalana en l'àmbit de l'educació; sol·licitud de compareixença de Montserrat Alzina, presidenta de l'Associació Catalana de Matemàtiques, perquè informi i valori els resultats de l'estudi internacional de tendències en matemàtiques i ciències; sol·licitud de compareixença d'una representació del Col·legi Oficial de Pedagogia de Catalunya perquè informi de la participació del col·legi en el Consell d'Educació de Catalunya; sol·licitud de compareixença d'una representació de les associacions de familiars d'alumnes de les escoles de Sitges perquè informi sobre la situació de l'educació al municipi; sol·licitud de compareixença d'una representació de l'Associació Trastorn Espectre Autista Terres de l'Ebre perquè informi sobre el seu projecte de patis inclusius, i sol·licitud de compareixença d'una representació de joves agricultors i ramaders de Catalunya perquè presenti l'informe una educació basada en el coneixement de la nostra riquesa agroalimentària.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Doncs, si els hi sembla, el Grup Parlamentari del Partit Popular català m'ha demanat la votació separada del punt 11, però donaríem pas, en primer lloc, a la votació dels punts 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15 i 16. Vots a favor?

Bé, doncs, per unanimitat s'aproven aquests punts.

I ara passaríem a la votació del punt número 12.. Ai, perdó, 11.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Bé, doncs, queda aprovada aquesta sol·licitud de compareixença amb 13 vots a favor i 2 abstencions.

Compareixença d'una representació de l'associació Trencats per a informar sobre la prevenció i l'abordatge de l'assetjament escolar i sobre el paper de les famílies en aquest àmbit

357-00036/15

I, sense més, donaríem pas al primer punt de l'ordre del dia, que és la compareixença d'una representació de l'associació Trencats per a informar sobre la prevenció i l'abordatge de l'assetjament escolar i sobre el paper de les famílies en aquest àmbit, i també la compareixença d'una representació de la cooperativa Fil a l'Agulla per informar sobre la prevenció i l'abordatge de l'assetjament escolar i sobre el paper de les famílies en aquest àmbit.

(Pausa llarga.)

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Bé, doncs, benvinguts, senyor José Manuel López Viñuela, president, Noelia Liduina Rebon Rodríguez, responsable del departament jurídic, i Lídia Arroyo Navajas, responsable del departament de psicopedagogia. També benvinguts els acompanyants María José López González, tresorera, i Vicente Corbera Ortega. Siguin vostès benvinguts.

I ara, per començar, doncs, tindrien vostès una primera intervenció de deu minuts –serem generosos, si necessiten algun minutet més, doncs, en principi no hi hauria cap problema–, i a partir d'aquí els grups parlamentaris tindrien una intervenció inicial de cinc minuts per poder, doncs, adreçar preguntes o qüestions que vulguin després de sentir la compareixença dels intervinents.

Doncs, sense més, senyor López, té vostè la paraula.

José Manuel López Viñuela (president de la Plataforma Trencats)

Bon dia, en primer lloc, gràcies a la comissió per aquesta oportunitat, aquesta comissió d'avui. Gràcies i comencem.

El pasado 18 de marzo de 2024, este mismo Parlamento aprobó por unanimidad las medidas propuestas por nuestra asociación Trencats para la prevención y acción contra las violencias en las escuelas.

Esas medidas fueron presentadas por el Grupo Parlamentario PSC y, en concreto, por la diputada Rocío García y por la actual *consellera* d'Educació, Ester Niubó.

Desde Trencats aprovechamos esta ocasión que nos brindan para pedir la implementación de esas medidas de forma efectiva y real en todas las escuelas de Cataluña.

Si bien es cierto que algunas de esas medidas ya van tomando forma, como la comunicación a los centros educativos de la obligación de aplicar el protocolo desde el primer aviso o inicio de violencia sin necesidad de la repetición del mismo, es urgente seguir avanzando, pues seguimos atendiendo casos desde la asociación de familias que están desesperadas y tenemos casos diarios, dos, tres, constantemente entran.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Familias paralelas que la inacción del centro y de la propia administración educativa no les dejan otra opción que solicitar el cambio de centro escolar, lo que supone una doble victimización y no soluciona el problema, ya que el victimario buscará nuevas víctimas sin recibir tampoco la atención que necesita.

Recordemos que los acosadores menores también son víctimas de esa inacción, pues necesitan ser reconducidos.

Los victimarios no dejan de ser niños y entre las víctimas el porcentaje de ideación suicida es de un veinte por ciento, mientras que los victimarios tienen un dieciséis o un diecisiete por ciento también de ideación suicida. Esos datos los he obtenido de la Facultad de Psicología de la Universidad Complutense de Madrid, son datos comprobados y reales.

Precisamente sobre la gestión de la violencia escolar que se hace en los centros educativos, queremos insistir en las carencias y sesgo de la figura del Cocobe. Las escuelas no pueden ser juez y parte. La existencia de conflicto de intereses, e incluso la insuficiente formación y carga de trabajo del Cocobe, hace necesario seguir reclamando una forma de arbitraje independiente y especializada. Sobre esto

tenemos algunas ideas que seguiremos hablando con la Consejería de Educación en futuro.

En Trencats, para nosotros es especialmente preocupante la situación de los autistas, de los niños autistas con TDH, alta capacidades o niños con necesidades especiales. La falta de recursos y de atención real a la diversidad les ha dejado a su suerte. Estos grupos se han convertido en uno de los bancos fáciles del acoso escolar y, digámoslo claramente, una molestia para muchos centros escolares que intentan quitárselos de encima por todos los medios. Normalmente, suelen ser centros concertados que derivan este tipo de alumno a la escuela pública. Como asociación, y personalmente doy fe de ello, he llevado muchos casos que han acabado así. El sufrimiento de esos niños hay que conocerlo en primera persona. No es cuantificable lo que sufre un niño, ni los profesionales de la salud mental pueden medir su sufrimiento.

Por este motivo, hace más de un año que Trencats se sumó a la petición que hizo inicialmente Comisiones Obreras con una ILP por el seis por ciento del producto interior bruto para Educación. Fue la señora Marta, la responsable, la que nos invitó a unirnos a esta plataforma y Trencats está por eso.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Si queremos prevenir el acoso escolar es necesaria una mayor inversión y dotar a las escuelas de recursos a todos los niveles. La falta de recursos favorece un clima de discriminación y vulneración de los derechos de los menores que no podemos tolerar.

Otras medidas, sin embargo, no costarían dinero y son igual de urgentes, como establecer hábitos de actuación en las escuelas tales como que el patio siempre esté bien vigilado, así como los accesos al lavabo, la entrada y salida del centro y, sobre todo, entre clase y clase.

Porque ustedes pensarán que ya están vigilados, pero no es así ¿A que ustedes como padres, cuando van con sus hijos a sitios no les quitan ojo ni un segundo? Siempre hay control visual sobre nuestros hijos ¿no? Pues, en los colegios no ocurre así. Hay espacios vacíos o momentos que se quedan solos y ahí ha habido incluso intentos de violaciones sexuales y abusos sexuales entre niños. Es en estos

espacios e intervalos cuando se produce la mayoría de las situaciones de acoso y violencia escolar, aprovechando la ausencia del docente.

No podemos seguir poniendo toda la carga sobre los menores y esperar que sean solo ellos los que informen o actúen sobre situaciones así. El miedo a ser los siguientes o la propia limitación de su madurez a uno en evolución hace imprescindible la supervisión de adultos.

No queremos niños con capas de héroes, queremos adultos responsables y centros seguros.

El cerebro humano es el único entre todos los mamíferos que no se desarrolla en los niños, hasta los treinta años no se ha desarrollado del todo, y en las niñas hasta los veinticinco. Imaginemos un niño de cinco o seis años ¿no? No se les puede pedir... En todas las campañas de lucha contra el acoso escolar se piden a los niños que actúen. En Francia han corregido ese error. Ya hay campañas donde involucran a los docentes. No se les culpabiliza, se les involucra como parte participante, porque en el acoso escolar participan todos esos actores.

Celebramos, por otra parte, desde la *conselleria*, que se hayan prohibido los móviles en primaria a partir de este curso. Lo consideramos un acto valiente, porque esto ya se había pedido desde que estaba Cambray y no se nos había escuchado. Es una de las medidas que también habíamos propuesto desde Trencats y que resulta imprescindible para poder reducir el acoso en las escuelas. Es un dato comprobado por otros países. El ciberacoso, sin duda, se ha convertido en una de las principales formas de acoso escolar y está en nuestras manos reducirlo de forma responsable y eficiente.

También queremos alertar sobre el aumento de delitos de tipo sexual y otros actos violentos en los colegios, especialmente en niños menores de trece años, cuyo aumento de la violencia ha subido un cuarenta y cinco por ciento. Un cuarenta y cinco por ciento, es un dato que nos da la Fiscalía española del año 2004, es un dato reciente.

El acceso y control a todo tipo de información cada vez desde edades más tempranas y la propia normalización de las violencias se ha convertido en un riesgo para la convivencia que se debe abordar desde todos los ángulos, comenzando por

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

las familias, en este caso, y continuando en el centro educativo. Creemos que la formación y la prevención que se ofrece a las comunidades educativas debe ir más allá de una formación genérica.

Desde nuestra asociación pedimos que se estudie y evalúen las necesidades de cada comunidad y que se ofrezca una formación personalizada y coherente con la realidad que se vive en cada centro educativo. Soluciones reales para problemas reales, que garanticen el respeto a la diversidad en su propio entorno de convivencia.

Por otra parte, y porque todo suma, celebramos iniciativas como la creación del programa de soporte a docentes creado por esta nueva *conselleria,* que se llama Benestar per estar bé, que cuenta con equipos profesionales del ámbito psicológico y pedagógico que pueden trasladarse a centros de un día para otro. Son quince personas, entre las cuales hay doce psicólogos que de un día para otro pueden ir a un centro educativo que tiene problemas.

Nosotros aplaudimos la medida, porque ayudará a los profesores, pero seguimos insistiendo en que se creen medidas directas para ayudar a los niños.

El cuidado de la salud mental de los menores es un gran reto para el que ya hemos llegado tarde y por el que se debe trabajar con urgencia. Sin embargo, nos preocupa que haya centros que eviten, como ya lo hacen en otros ámbitos, hacer uso de esa herramienta por una cuestión de imagen. Eso también lo he vivido en primera persona en el sentido de que he ido a colegios que sencillamente he ido a mediar como asociación entre papás de víctimas y, bueno, el director y el jefe de estudios y tal no creían que hubiese mediador. Hombre, estamos para ayudar.

Lamentablemente, debemos llamar de nuevo la atención sobre la altísima incidencia de centros, sobre todo concertados y privados, que sistemáticamente tapan todo aquello que consideran que podría dar mala imagen al centro. Hablamos de centros donde los niños no son alumnos, los niños son clientes. En el caso de los centros concertados, y aquí también hablo en primera persona, nos encontramos que pueden desobedecer resoluciones dictadas desde la administración educativa, amparándose en su titularidad privada, sin que ello tenga la menor consecuencia para ellos, pues saben que seguirán disfrutando del concierto económico, porque nadie hace nada ni toma medidas adicionales. Esta impunidad tolerada convierte a

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

las administraciones también en cómplices de la vulneración de los derechos de los menores y sus familias.

La situación es todavía más evidente en el caso de las escuelas privadas sin que las administraciones intervengan. Desde Trencats exigimos a las instituciones que se actúe sin excusas sobre los centros educativos, privados y concertados. Es responsabilidad del sistema garantizar los mismos derechos a todos los menores escolarizados, sin excepción. Estos centros deberían estar bajo la autoridad de la inspección educativa y no lo están.

No sé si lo saben, pero la LOE del 2006, en el artículo 153 dice que la consejería de Educación lleva, aconseja a los centros educativos, pero no a los concertados y privados. De alguna manera, esa parte de esa ley no se les aplica. Es como si estuviesen fuera de la ley. Nosotros ya hemos hablado en mesa de trabajo con PSC. Queremos que la Consejería de Educación tenga poder real sobre los centros concertados y privados. No pueden quedar al margen del sistema.

Y ya para acabar, finalmente recordar que la prevención del acoso y la violencia escolar siempre debe abordarse teniendo en cuenta todos los elementos de la educación –ya lo mencioné antes–, víctimas, victimarios, espectadores, familias, docentes y la propia inspección educativa.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Es evidente que el sistema está fallando cuando cada vez son más las familias que deciden denunciar la inacción de los centros y de la propia administración en los tribunales, además con sentencias que acaban siendo condenatorias. Para evitar todo esto es necesario, y así lo pedimos, implementar con urgencia las medidas propuestas por Trencats que fueron aprobadas por unanimidad en este mismo Parlamento en marzo del año pasado.

Gracias por escucharme y ahora pasaremos a hablar mis compañeras.

La presidenta

Muchas gracias, señor López. Ahora tendría la palabra la señora Arroyo. Tengan en cuenta que ya el tiempo lo habrían casi finalizado, pero, en cualquier caso, tienen la palabra para intentar resumir, sintetizar aquellas cuestiones que nos quieran dirigir.

Gracias.

Lidia Arroyo Navajas (psicopedagoga de la Plataforma Trencats)

Bon dia, honorable presidenta, distingits membres de la cambra i resta d'assistents.

És un honor per nosaltres, com a part de l'associació Trencats contra l'assetjament escolar, poder prendre la paraula per exposar tres temes que considerem fonamentals per garantir la qualitat i la convivència als nostres centres educatius.

Jo, en qualitat de psicopedagoga de Trencats, faré èmfasi sobretot en els temes que estan més relacionats amb aquestes pràctiques educatives.

En primer lloc, vull fer referència a l'anomenat decret de plantilles d'acord amb diverses organitzacions sindicals i amb docents. Com a docent també del màster en assetjament escolar i mediació que s'ha implementat a la Universitat Internacional de València, que és dels primers que s'ha implementat aquí al nostre país, ens arriba molt *feedback* dels professorats que s'està formant per ser la figura que pugui donar resposta en casos d'assetjament escolar. Ens trobem que justament hi ha un temor palpable per part del professorat a poder expressar desacords o opinions crítiques amb la direcció del centre per la por a possibles represàlies en la continuïtat del lloc de treball.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta situació afecta no només a la qualitat democràtica dels centres, sinó també al clima educatiu, i de manera indirecta, i per la qual estem aquí, en la prevenció, l'abordatge i l'erradicació del *bullying*. Un professor que se sent insegur o mancat de suport difícilment s'implicarà en iniciatives que puguin generar tensions amb la direcció del centre on treballa, fins i tot si aquestes iniciatives són necessàries per erradicar situacions d'assetjament.

En segon lloc, volem abordar la figura del coordinador *antibullying,* que es va implementar l'any 2023, amb la promesa de reforçar la lluita contra l'assetjament escolar a cada centre. Aquesta figura, com molts de vosaltres sabeu, ha estat objecte de controvèrsia i ens agradaria ressaltar quatre punts bàsics, centrant-nos en la informació que desenes i desenes de docents es posen en contacte setmanalment amb l'associació Trencats.

Malgrat els compromisos inicials, no tots els centres a dia d'avui han implementat efectivament aquesta figura. En alguns casos s'ha designat un coordinador sobre

paper, però sense les funcions o les formacions adequades. Un tema molt important el tenir la formació adequada per poder atendre aquestes situacions en el moment i de la forma adequada.

També s'han reportat grans diferències en la formació rebuda. Mentre alguns coordinadors, per exemple, estan formant part d'aquest màster on jo soc docent, tenim altres que estan ostentant aquest càrrec amb unes formacions de deu, vint o trenta hores, i això provoca un desequilibri en l'eficàcia de les figures. Alguns coordinadors fins i tot reconeixen que no se senten preparats, mentre que d'altres no compten amb les eines necessàries per atendre casos d'assetjament.

Una altra de les queixes recurrents és assumir la coordinació de *bullying*. No sempre comporta un increment retributiu ni una assignació d'hores lectives o complementàries suficients. Aquesta figura ha de tenir unes hores que pugui atendre les famílies, els altres companys del centre, la víctima i el victimari.

I, per últim, molts professors manifesten que assumir aquest rol senten que han d'actuar com a mediadors, com a investigadors i, de vegades, han de fer complir protocols disciplinaris sense comptar amb el suport d'un equip especialitzat ni amb la neutralitat necessària que, justament, José Manuel, en la seva intervenció prèvia indicava, jutge i part.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

La nostra demanda és clara. Necessitem que la figura del coordinador *antibullying* sigui real, operativa, reconeguda a tot Catalunya, amb una formació homologada, amb dotació horària suficient i una retribució adequada. Només així podrem garantir que existeixi una persona de referència a cada centre, preparada per atendre les situacions d'assetjament amb la professionalitat que aquest tema tan delicat requereix.

Finalment, demanem que, a més de revisar les normatives existents, és fonamental dotar els centres de més recursos humans, orientadors, psicopedagogs, psicòlegs, però també econòmics, per tal d'alleugerir la sobrecàrrega de feina del professorat i permetre que aquesta tasca de prevenció, detecció i erradicació es compleixi.

Moltes gràcies per la seva atenció i restem a la vostra disposició per col·laborar i aportar tota la informació necessària.

La presidenta

Gràcies, senyora Arroyo. Ara crec que la senyora Rebón també ens volia adreçar algunes paraules.

Noelia Liduina Rebón Rodríguez (responsable jurídica del membre de la Plataforma Trencats)

Sí, aniré molt ràpidament, perquè veig que estem fora de temps.

Però, bé, jo com a responsable jurídica de la nostra entitat, la nostra prioritat, evidentment, sempre és la defensa dels drets dels menors, dels adolescents i, clar, quan nosaltres actuem és perquè ja la prevenció ha fallat, és quan s'ha d'intervenir i moltes vegades, que això s'oblida, les víctimes necessiten una reparació del dany, perquè una vegada el dany està causat, que els danys poden ser múltiples, en alguns casos com bé sabeu arriben fins i tot al suïcidi de la víctima, però n'hi ha d'altres casos que queden afectats de per vida.

Hi ha moltes conseqüències per haver patit una situació d'assetjament escolar o ciberassetjament, i tot això entenem que també hauria de ser molt important, no deixar després les víctimes, perquè tenen seqüeles, tenen de vegades fòbia social, abandonen els estudis. Llavors, en aquest sentit intervenim els advocats per demanar responsabilitats als centres educatius.

És molt important, i això sí que volia recuperar el que ha comentat el meu company, el José Manuel, el paper d'inspecció d'educació. A mi és un tema que em preocupa especialment, perquè poques vegades he vist que hi hagi suport a les víctimes i a les famílies.

Nosaltres ens trobem, i això és una realitat, que la majoria de vegades Inspecció nega els casos d'assetjament i ens trobem que fan informes basant-se només en la versió de les escoles. Això passa habitualment, això hauria de modificar-se absolutament d'immediat, perquè al final ens trobem que moltes vegades quan anem als jutjats l'informe d'inspecció serveix com a prova per negar l'assetjament.

Una altra cosa que comentava el José Manuel, i em sembla realment important, és que Inspecció moltes vegades es nega a actuar quan hi ha un centre més diria jo de titularitat exclusivament privada. Però concertada també n'hem vist de vegades, que

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

diuen que tenen la seva autonomia i que ells mateixos fan i desfan. Bé, això no és veritat. Inspecció té l'obligació d'actuar, sigui un centre públic, sigui un centre concertat o sigui un centre totalment privat. Per què? Perquè ha de defensar la llei per sobre de tot i ha de protegir els nostres infants. No pot ser, com ens estem trobant, no diré noms d'escoles, però que són de titularitat absolutament privada, que ens han arribat a posar fins i tot per escrit, que és el més greu, que no poden actuar. Doncs, bé, això ho haurien de modificar ja dintre del que són les seves directrius d'actuació perquè és una realitat.

Després, i ja per acabar, també vull agrair que s'estan fent iniciatives molt bones, com la de l'Usapps, però, malgrat que és una bona iniciativa, com ens dirigim a les famílies i estem escoltant les seves queixes, seria una que no intervenen ràpidament. I moltes vegades fan una primera aproximació, s'agafa consciència del cas, però no es fa un seguiment, ni després es tradueix en una ajuda real a les víctimes. I aquí és on entrem les associacions, perquè quan no troben aquesta solució directament les queixes ens arriben a nosaltres, i això seria el que jo crec que és més important ara mateix.

Inspecció i Usapps, que realment actués de manera contundent.

Gràcies.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

La presidenta

Moltes gràcies, senyora Rebón. I ara donaríem pas a les intervencions dels diferents grups parlamentaris i, en primer lloc... *(veus de fons)* El lletrat em suggereix de poder fer primer les dues intervencions dels dos compareixents i després fer una sola intervenció dels grups, com a vostès els hi sembli.

No, senyora García? *(Pausa.)*

Rocio Garcia Pérez

Disculpi, presidenta. Ho ha plantejat ara. Jo, una mica per deferència a l'entitat, jo crec que podríem contestar-los ara i després la següent. Si no, ho podíem haver comentat a l'inici de la comissió des del meu punt de vista, eh?

Disculpi.

La presidenta

Es podria modificar en aquest moment, però sí que és veritat que s'havia fet aquesta proposta i els grups parlamentaris havíem acordat de fer-ho d'aquesta manera, és cert. D'acord.

Doncs, si els sembla, els agraïm la seva intervenció i en aquests moments donaríem pas a la intervenció. Els acomiadem en aquest moment, esperant la següent intervenció de la següent compareixença, que seria la senyora Lídia Casanovas, en representació de la cooperativa Fil a l'Agulla.

(Pausa llarga.)

Doncs, molt bé.

Compareixença d'una representació de la cooperativa Fil a l'Agulla per a informar sobre la prevenció i l'abordatge de l'assetjament escolar i sobre el paper de les famílies en aquest àmbit

357-00037/15

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

En aquest moment intervindria la senyora Lídia Casanovas en representació de la cooperativa Fil a l'Agulla.

Lídia Casanovas (membre de la cooperativa Fil a l'Agulla)

Bon dia. Notareu que potser tinc una mica de tos, perquè m'estic recuperant d'una grip que m'ha deixat *ko*, llavors ara ja estic bé però encara tinc les seqüeles.

Primer de tot, agrair la invitació, i també estem contentes d'haver coincidit amb l'associació Trencats. Llavors, gràcies també per la vostra invitació a aquesta comissió.

Nosaltres venim de la cooperativa Fil a l'Agulla, jo soc Lídia Casanovas, i la meva companya Noemí Canelles, com que ens hem organitzat el temps jo faré un primer marc de quin és el nostre treball i quines propostes us volem llançar i que puguem tenir aquest intercanvi, i després la meva companya resumirà una intervenció també

a mode d'exemple per aclarir com treballem. I també volem deixar molt clar que des de la nostra intervenció i la nostra experiència tenim les eines i sabem el que funciona. Llavors, és des d'aquí que volem compartir el nostre marc.

Portem quinze anys a trajectòria entrant a escoles i instituts, donant suports en moments de conflicte, de discriminació, d'assetjament entre iguals. Entrem a les aules i donem suport als equips directius i als equips docents del territori català.

La nostra expertesa radica en llegir les dinàmiques de discriminació dels grups, donar suport per aturar les agressions, restaurar els impactes i donar suport als mestres i docents i la comunitat en general.

Com sabeu, el treball amb les famílies també és molt important. Promovem espais de trobada on són convocades les famílies, els equips directius, els equips dels migdies, els docents per tal que tothom pugui anar més a la una. No ens tirem els plats pel cap, sinó que puguem anar més a la una i enfortir la mirada i enfortir aquests vincles.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

A banda de la intervenció directa als centres escolars, també fem formació i assessorem docents, equips directius, i des de fa dos o tres anys estem acompanyant a la USAV del Departament d'Educació en els casos més complexos que es troben.

El que volem aportar avui és el que nosaltres observem quan entrem als centres educatius i fer arribar també propostes que us puguin ajudar.

Una prèvia. L'aposta per la convivència implica aprendre a conflictuar millor, detectar a temps les dinàmiques de discriminació, prevenir l'assetjament i quan es dona aturar-ho el més ràpid possible. Volem posar l'èmfasi en el fet que si hi ha assetjament és perquè prèviament hi ha hagut unes dinàmiques de discriminació que no hem sabut llegir, que s'han enquistat i que no hem abordat.

El que constatem en el nostre treball en el dia a dia a les aules és que aquestes dinàmiques massa sovint passen desapercebudes i no es detecten a temps.

A tots els grups socials hi ha un marge i un centre, persones, actituds i característiques que es valoren menys, que nosaltres anomenem «marge», i d'altres actituds, valors i característiques que es valoren més, que li diem «centre». A les

persones que estan més al centre se'ls atorga més poder, és a dir més capacitat d'incidir. Són les persones més populars, les més valorades, les persones que marquen tendència al grup. Poden dir la seva opinió més tranquil·lament, són més visibles i en general se les té més en compte. S'acostumen a sentir més còmodes a l'hora d'expressar-se i participar i els costa més notar que no tothom se sent així, ni té la seva experiència, ja que normalitzen la seva pròpia.

A les persones que estan més al marge representen característiques, valors, actituds que la societat i el grup no valora tant. Tenen menys capacitat d'incidir. El grup decideix que no marquin tendència, no se les té tant en compte i massa sovint se les infravalora.

Que hi hagi un marge i un centre no és tant el problema quan existeix dinamisme i quan la diversitat s'aprecia. El grup funciona i hi ha una bona dinàmica general.

Però què passa quan les persones que són al marge són sempre les mateixes? O quan una persona és al marge i no se la respecta ni se la valora per res? Això ja és una dinàmica discriminatòria; no seria un cas d'assetjament, seria dinàmica discriminatòria i és nociva, tant per la persona que és al marge com per la resta del grup. Les dinàmiques de discriminació poden ser molt subtils o molt flagrants, però a tot arreu hi ha patiment i les hem de detectar i les hem d'abordar.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Segons recomana la sociòloga Maite Garaigordobil al seu text «La violència escolar entre iguales. Revisión teórica y estrategias de intervención», la millor forma de prevenir la violència és construir convivència. Com es construeix convivència? De qui és la responsabilitat? El nostre punt de partida és que és responsabilitat de tothom: alumnat, famílies, equips docents, equips directius, equips del migdia.

Pensem que és interessant avui aprofundir en la qüestió de promoure un lideratge eficient que doni suport al bon ús del poder, el poder emprat pel bé comú. Com ensenyem a l'alumnat a fer servir un bon ús del poder? Al cap i a la fi, l'assetjament té a veure amb utilitzar el poder d'una manera que fa mal, tant a qui el fa com qui el rep, sobretot.

Necessitem professorat empoderat capaç de liderar l'aula de manera que inspiri, fent també un bon ús del propi poder, i uns equips directius ben posicionats amb un lideratge clar, conscient i eficient que treballi amb el claustre i amb les famílies.

Avui ens volem centrar en tres dimensions. La primera –i ara ho explicaré una mica–, el lideratge i la formació dels equips directius i els equips docents; dos, l'extensió de la cultura restaurativa a tots els centres educatius; i, tres, el treball amb les famílies i la creació de comunitat.

Sobre el lideratge dels equips directius, el posicionament que té un equip directiu i tot l'equip docent respecte les dinàmiques de discriminació al centre és clau. Podem afirmar que hem observat i observem patiment a tots els centres educatius on anem, però el nivell de patiment en un centre on hi ha un equip que accepta i mira de cara que hi ha dinàmiques de discriminació i assetjament i treballa per la seva detecció, per posar fre a qui està fent mal i posar tots els seus recursos, no només en treballar pel cas concret, sinó per aprendre de la situació, generar prevenció per altres situacions, el patiment es redueix de manera molt important.

La por al *bullying* o a l'assetjament que hem trobat en diferents centres educatius fa que hi ha preocupació i certa confusió per determinar si els problemes d'aquests mereixen l'etiqueta o no. Si es determina que hi ha assetjament, la comunitat educativa es mobilitza, però, si no ho és, pot passar que no s'hi dediqui l'atenció necessària. Com que resulta que no tots els casos de violència i assetjament es produeixen de manera prolongada en el temps o no compleixen tots els requisits de la definició de la categoria *bullying*, moltes conductes que són violentes i inadequades es queden sense ser visibilitzades i gestionades.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

La inacció, el secretisme, el menysteniment, són coses que passen, són coses d'adolescents, ja sabeu. Els errors de diagnòstic fan que moltes agressions entre iguals puguin ser trivialitzades. En els nostres assessoraments als centres educatius recomanem actuar també quan el protocol determina que estem parlant de conductes inadequades i no només de dinàmiques d'assetjament. Hi ha patiment i s'ha d'atendre.

Per tant, per concloure aquest punt, la nostra recomanació, la nostra proposta, és que es doti de formació i acompanyament i un suport específic als equips directius perquè puguin esdevenir equips directius amb un lideratge clar i contundent, que puguin treballar amb la determinació necessària, que apostin per una mirada restaurativa i que empoderin el professorat cap a la mateixa direcció.

Si el lideratge de l'equip directiu és fonamental, en la prevenció de les violències també ho és el lideratge dels equips docents i del dia a dia a l'aula. Som testimonis de la sobrecàrrega de mestres i professorat que, tot i la formació proporcionada pel centre educatiu, quan hi és, es continuen sentint sols i impotents davant de certes dinàmiques i conductes amb les quals es troben en el dia a dia.

A vegades, el que es necessita no és formació sobre el fenomen, que en molts casos sí; en molts altres casos el que es necessita és treballar la cohesió d'equip, que rebin suport, que rebin assessorament específic i puntual, necessiten sentir més la comunitat, i en moltes altres ocasions es necessita ajuda en la gestió del temps i de l'estrès.

Per tant, una altra recomanació és que es doti de formació específic al professorat, una formació que inclogui un assessorament o una supervisió o l'acompanyament emocional i un suport real i directe per lidiar amb el que els estem demanant als professors i professores.

En les situacions on hi ha violència a les aules, l'alumnat òbviament que té una responsabilitat, però en les nostres intervencions mai intervenim a les aules sense traçar un camí amb tutores, equips docents i equip directiu, amb els adults.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Què han de saber promoure aquests tutors i tutores i aquests docents? Estem veient com a escoles i instituts les desigualtats augmenten: alumnat empobrit, que viu en situació de desnonament, que pateix racisme, que pateix el pes de la LGTBI-fòbia, l'auge dels masclismes, el malestar dels nois joves cada vegada més. La pluralitat social es cola a les aules i genera inseguretat.

Per tal que l'alumnat agafi la seva responsabilitat, necessitem grups cohesionats. Un grup segur no és un grup on no hi ha violències. Les violències estructurals hi són presents, perquè formen part d'aquesta societat on hi ha discriminació i hi ha violència i, inevitablement, les nostres escoles són permeables a aquestes dinàmiques. El que és important perquè l'alumnat se senti segur als espais és que aquestes dinàmiques siguin visibles i en puguem parlar sense por a represàlies, que siguem més conscients de tota la diversitat d'experiències i realitat present dins dels grups per tal de fer-les sentir que són benvingudes.

Per tant, la recomanació –i acabo amb aquest punt– és que quan formem el professorat el dotem d'habilitats per gestionar aquestes dinàmiques grupals. És responsabilitat dels mestres i docents posar èmfasi en aquesta construcció de comunitat i prioritzar la cohesió del grup a totes les etapes i, sobretot, no perdre el focus en què cicles superiors, 5è i 6è, i primer i segon d'ESO, fan molta falta.

Per altra banda, volem posar en valor la creació del Pla d'escoles lliures de violència i la creació de la USAV. Ho celebrem, ja que s'està treballant en la bona direcció i, al mateix temps, pensem que cal injectar molts més recursos per realment abordar totes les situacions que es manifesten i que arriben i que necessiten un suport extern i especialitzat.

A banda de la USAV, recomanem utilitzar les organitzacions i agents externs que estem per donar suport en situacions complexes. Creiem que cal injectar més recursos per atendre tothom.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Parlo del punt de l'extensió de la mirada restaurativa a tots els centres educatius. Quina és la cultura dels centres educatius que necessitem promoure? Una cultura que se centri en les accions preventives, com la construcció de comunitat i la cohesió, tant al claustre com al nivell de l'alumnat, com hem dit abans, i, al mateix temps, que tothom estigui format en mirada restaurativa.

L'educació d'avui en dia necessita incloure en el seu ADN com aprendre a tractar-nos bé. Per tant, és clau que aquesta mirada s'estengui a tots els centres i, com intuireu, no com una simple tècnica a aplicar, sinó que ha d'anar acompanyada d'un treball més profund, en el que és clau la revisió professional i personal. Cal apostar per una formació en mirada restaurativa a tots els equips docents, a tots els centres educatius, que estiguin alineades amb la visió i direcció dels equips directius.

Acabo amb l'últim punt, que seria el treball en famílies i la creació de comunitat. Pensem que cal una aposta per la construcció de comunitat entre família i escola. Nosaltres apostem per construir comunitat entre la família i l'escola, no només a primària, també a secundària, sobretot al primer cicle, on diversos estudis ens indiquen d'un alt nivell de prevalença de dinàmiques d'assetjament, sobretot a primer i segon de l'ESO. Som testimonis del tall que sovint es produeix quan aquests infants de dotze anys passen a l'institut. Hem de centrar esforços a continuar construint

sentiments de pertinença i relació entre les famílies i l'institut. Notem molt la diferència quan els centres fan esforços i prioritzen conèixer bé les seves famílies i el seu alumnat.

En aquest camp és també molt important el tema de la segregació escolar i les desigualtats en relació a la família/centre educatiu. En zones més benestants, la capacitat de generar aquesta comunitat és més alta, en especial en famílies amb més capital social, amb les AFAs, amb més recursos humans o més capacitat de gestió. Per contra, en zones econòmicament més empobrides es caracteritzen per una menor potència en les AFAs i majors dificultats en relació família/centre educatiu, a vegades per la distància simbòlica que suposa el capital social i cultural, a vegades per les dificultats de conciliació. Per tant, a l'hora de pensar en mesures que ajudin a generar comunitat, són crucials aspectes que poden semblar més indirectes, com les mesures contra la segregació o els programes de suport a les AFAs o de dinamització comunitària.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

La manera que hem trobat nosaltres d'oferir aquest suport és treballar amb aquests espais de trobada, que li diem. Són espais en els que convoquem les famílies, convoquem els docents, convoquem els equips directius, convoquem el personal del migdia, monitors, monitores, i tenim espais on ens trobem i on podem donar suport i on podem escurçar la distància que existeix quan uns i altres no es coneixen i només generem suspicàcies o desconfiances.

Perquè no es deixi l'autonomia de centre, necessitem incentivar que aquests espais de trobada existeixin, i per fer això necessitem planificació estratègica i que a vegades tinguem també aquest suport extern i donar aquests recursos que estem demanant a escoles i instituts.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora Casanovas. Ara tindria la paraula la senyora Canelles, però tenint en compte que anem una mica fatal, diguem-ho així, anem una mica fora de temps.

Gràcies.

Noemi Canelles Tigel (membre de la cooperativa Fil a l'Agulla)

Gràcies, intentaré ser breu.

Jo vaig a posar un exemple d'una bona intervenció, d'un cas que pensem que es va fer un treball adequat en una situació molt dramàtica, perquè puguen entendre com treballem i també quines són les claus de l'èxit.

És una intervenció que vam fer a través de la USAV, que ens mostra que quan hi ha la voluntat política i els recursos es pot fer un bon treball, i lo desitjable seria no haver de fer la intervenció com la vam fer *a posteriori*, perquè és una situació molt complexa, en un cas de suïcidi d'un adolescent. Si podem fer tota aquesta feina davant, tenim molts punts per a fer un bon treball de prevenció.

Llavors, en esta intervenció vam tenir la possibilitat de fer una avaluació *a posteriori*. Diguéssim que una vegada vam treballar teníem la sensació que havia anat molt bé, però necessitàvem aprendre més. Què ha funcionat bé? Quins han sigut els mecanismes que han fet que aconseguíssim els objectius? Com hem generat canvis? Llavors, vam fer una avaluació, que no sempre tenim la possibilitat, i este juliol passat, el juliol del 2024 vam presentar les conclusions d'esta avaluació amb la voluntat d'aprendre, de generar metodologia de treball.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Llavors, en lo cas d'esta intervenció, el treball de Fil a l'Agulla va començar *a posteriori*, una vegada s'havia produït la situació, i vam codissenyar la intervenció amb l'equip directiu, amb inspecció, amb l'ajuda del departament, amb l'equip de benestar que havia intervingut abans que naltros, que Fil a l'Agulla i a partir d'aquí vam decidir fer com una primera fase d'observació en què entràvem a les aules i començàvem a entrar al centre educatiu, a poc a poc, i llavors les actuacions que vam dissenyar van ser, en primer lloc, un acompanyament a l'equip directiu per enfortir el seu posicionament i garantir que el claustre anés a una, en un moment de molta desconfiança i de molt dolor. Donar suport a principi de curs, això va bé, per a generar aquella cohesió.

Per una altra part, vam fer assessorament a les tutories dels cursos més afectats, dels cursos principals, diguéssim. Vam estar entrant a les aules durant les vuit primeres setmanes de curs, que això implicava poder primer parlar amb les tutores, fer un treball d'observació i fer un treball de modelatge, de promoure certes dinàmiques de cohesió amb lo grup, certes dinàmiques de parlar de la convivència.

Al mateix temps que estàs intervenint al grup, estàs mostrant a les tutores una mica com se pot fer això, i és una manera de fer que, la veritat, mos funciona molt bé. I després tornar a tindre les reunions amb les tutories com per assentar la intervenció.

Vam realitzar una formació tot lo claustre en treball al voltant de la cultura restaurativa, en tècniques concretes com les preguntes restauratives i els cercles de paraula, que són tècniques que utilitzem molt sovint, i vam facilitar els espais de trobada en famílies, com parlava la meva companya Lídia, on és molt important que no són espais informatius. Necessitem espais on reflexionem conjuntament, no espais on te soltem la xapa com a centre educatiu i les famílies van a escoltar.

Per a natros és molt important esta part de l'agència de tothom, de l'alumnat i també de les famílies.

Llavors, en esta intervenció vam veure que havíem aconseguit objectius importants, de dir: «Ostres, hem entrat en un entorn molt traumàtic, una situació autèntica de molta desconfiança, de molt dolor" i vam veure petites passes, vam veure que les accions plantejades per a la comunitat educativa van tindre molt sentit, i dèiem: «D'acord, és un indicatiu que per a la gent ha tingut sentit el que hem fet allà». Vam veure que aconseguíem millorar la convivència al centre a través d'esta mirada de suport a l'equip directiu, d'anar tothom a una. Vam veure que el fet de donar una formació restaurativa, de fer la capacitació a través d'entrar a les aules, un fet que vam observar canvis, va ser la capacitat de detecció, que és superimportant en lo professorat, com se posen les ulleres per a veure les violències, microviolències i discriminacions. És a dir, tot allò que deia la meva companya que passa abans que hi hagi una situació d'assetjament.

Llavors, com capacitem en la capacitat de... –ui, com m'encallo–, com ajudem a augmentar la capacitat d'anàlisi i com ajudem a gestionar conflictes, convivència quotidiana, com oferim tècniques en esta línia. Això van ser fites importants.

Pensem que l'objectiu que teníem de promoure la cura i la responsabilitat de la comunitat educativa era molt prompte per a detectar-ho en el moment de l'avaluació, perquè ha de passar molt temps per a superar un esdeveniment tan traumàtic, com el que estem parlant.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

I què més? Com deia, l'adquisició d'eines la vam veure, i una part molt important d'aquest procés d'avaluació va ser mirar quins mecanismes, per què ho hem aconseguit això? Quins mecanismes hem aplicat?

Per a mi és molt important tres idees. Una va ser el com. A vegades posem molt èmfasi en què farem i en aquest cas era molt important el com, com ho fem. Si estem en un entorn de desconfiança, de culpabilització, lo que necessitem és crear un ambient de confiança i de corresponsabilitat. Per tant, l'actitud d'escolta, l'actitud de suport quan entres a un centre educatiu per a naltros ha sigut una cosa clau. No pots anar des d'una actitud fiscalitzadora, de això és així o és això, sinó com ho construïm conjuntament. Llavors, este «com» en el nostre cas va ser crucial.

L'altre encert que vam observar va ser la metodologia triada, per això som una mica pesades en la mirada restaurativa, perquè el professorat moltes vegades el que ens demana són eines, és a dir «jo vull eines pràctiques» i a vegades li diem: «No, la primera eina ets tu, la teua capacitat de detecció, ets la primera eina», però hem de satisfer també la necessitat de tindre una cosa concreta a fer. I amb la mirada restaurativa això ho hem aconseguit, perquè tens una proposta metodològica, coses que tu pots aprendre a fer al teu grup. Per tant, este va ser un segon encert.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

I un últim encert que pensem que va ser molt important va ser la flexibilitat. No pots anar a una intervenció de crisi, de trauma, sense una flexibilitat de com treballaràs. T'has d'adaptar moltíssim.

Llavors, sí que hi ha algunes recomanacions que vam treure d'aquí, però em reservo temps per si volem fer alguna pregunta, i acabaria aquí.

Moltes gràcies per l'interès.

La presidenta

D'acord, moltes gràcies, senyora Canelles per la seva síntesi en aquesta primera intervenció.

I en aquests moments donarem pas a les intervencions dels diferents grups parlamentaris, i com a sol·licitants de les compareixences, en primer lloc, té la paraula la senyora Rocío López, en representació del Grup Parlamentari Socialistes Units per Avançar.

Rocio Garcia Pérez

Gràcies, presidenta –em dic com vostè, Rocio Garcia.

Bé, moltes gràcies. Em faltaria l'altre grup, perquè si els han fet comparèixer conjuntament... No estaran aquí davant?

La presidenta

Sí, quan intervinguin tots els grups donarem la paraula que pugin a la taula les persones que contestaran a cadascun de vostès, que pugi una persona en representació de l'associació anterior i en aquest cas.

Rocio Garcia Pérez

En aquest cas, només responc...

La presidenta

No, no. Vostè ha de contestar a les dues compareixences que hem tingut.

Rocio Garcia Pérez

Sí, però m'agradaria poder tenir-los al davant...

La presidenta

Si vol algun membre de la representació pujar en aquest moment.

Rocio Garcia Pérez

Gràcies.

(Veus de fons.)

La presidenta

Que es posin aquí al costat.

Bé, doncs gràcies senyora García pel seu suggeriment, i té vostè la paraula.

Rocio Garcia Pérez

Gràcies, presidenta. Bé, el motiu pel qual vam sol·licitar aquestes dues compareixences, i per això pensàvem que era tan important que hi fossin conjuntament, és perquè nosaltres, com saben, la passada legislatura en aquest

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Parlament vam treballar en un grup de treball d'assetjament al sistema educatiu de ciberassetjament. A proposta del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el 2022 es va constituir aquell grup i, per acord de tots els membres d'aquell grup, vam acordar que fos a porta tancada i sense càmeres. L'únic ús que teníem era el de l'àudio i només pels membres del grup de treball.

Ho vam fer també per protegir també la privacitat d'algunes de les persones que van comparèixer i també per donar llibertat a tots els professionals a poder explicar-se amb tranquil·litat i sense les càmeres i sense els mitjans de comunicació. Conscients, des del grup –i aquí hi ha una de les diputades que érem treballant en aquell grup durant gairebé un any i mig, amb la consciència del respecte i de poder arribar al moll de l'os d'una problemàtica tan greu com aquesta i que a alguns infants i joves els ha costat la vida.

Per la qual cosa pensàvem que en iniciar aquesta legislatura, i només començar a caminar, vam sol·licitar aquesta compareixença perquè aquestes dues entitats no havien pogut comparèixer crec que només una vegada en una de les comissions de la passada legislatura. Aquesta era la nostra voluntat.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

També és veritat, com ha dit el president de Trencats, al qual també vull aprofitar per saludar novament, que vam recollir aquell 18 de març les propostes de tots els grups que ens van fer arribar propostes de millora i sobretot d'actuació ja de cara a la nova etapa que havia de vindre, que justament és el curs 24-25.

Per això pensàvem avui que més que preguntar, que no era la nostra voluntat era escoltar, i pensàvem que escoltar és el que hem de fer des d'aquesta comissió tots els diputats i diputades, i no només nosaltres, perquè potser som els que estem més conscienciats i més conscienciades, però fora d'aquí és una problemàtica social, no és únicament una problemàtica de l'àmbit educatiu. Per això aquestes veus, tant la de la cooperativa Fil a l'Agulla com de l'associació Trencats, pensem que són tan rellevants.

Pensem també que amb aquesta nova campanya que s'està engegant, i en la qual participen, impulsada pel Departament d'Educació ja des de la passada legislatura, però que en aquest curs ja va continuar el Departament d'Educació i Formació Professional, doncs, també estem veient alguns avenços. Ja sabem que algunes de

les explicacions que ens han donat, doncs, no són molt «alentadores» o encara són pessimistes, tot i que es comencen a valorar accions que s'estan fent, com les de la mateixa USAV, que també va poder comparèixer aquí, com els casos que des de Fil a l'Agulla estan treballant, i pensem que estan posant bases possiblement no amb la velocitat que voldríem, amb totes les garanties perquè hi hagi cas zero a Catalunya d'assetjament i ciberassetjament. Però estem caminant i aquesta responsabilitat política de tots i de totes els grups, també dels diputats i diputades d'aquest Parlament, pensem que és fonamental.

Per això preguntes poques. Agrair la feina que fan, tant a Fil a l'Agulla, amb aquest treball i aquestes mesures que sempre m'agrada recollir i que penso que són molt molt importants. És aquest resum final que ens planteja la senyora Casanovas i és com aprenem o ensenyem a gestionar el poder, el lideratge dels equips, la cultura restaurativa, la creació de comunitat, la relació amb les famílies.

I aquí em quedo per enllaçar-la amb el president de Trencats i amb totes les companyes que hi treballen. Són molt importants els espais de trobada les direccions dels centres amb les famílies, amb les víctimes i els victimaris. Durant aquell grups de treball vam treballar molt la paraula «victimari» i el concepte de victimari. Per què un infant o un jove genera la violència? I com podem ajudar-lo –i a la seva família també– que surti d'aquesta necessitat de violència i d'assetjament perquè no es torni a repetir? I també com des del sistema públic, tant d'Educació com de Salut, som capaços d'atendre també a les víctimes.

I això només es fa amb diàleg, amb participació de les entitats. I com deia l'amic i pare de la Kira –que vull tornar a dir el nom de la seva filla– és el que esperen les famílies, esperen ser escoltades, acompanyades. No una porta tancada, sinó sempre una porta oberta, una mà estesa, també de nosaltres, que per això crec que som aquí.

Moltíssimes gràcies, tant a Trencats com a Fil a l'Agulla, per la feina que feu.

Gràcies, presidenta.

La presidenta

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Moltes gràcies, senyora diputada. I ara, per part del Grup Parlamentari de Junts, tindria la paraula la diputada Anna Feliu.

Anna Feliu i Moragues

Molt bé, moltes gràcies. Després d'haver-los escoltat a les dues entitats, és evident que hi ha un problema en les nostres escoles, els nostres instituts, que afecte alguns alumnes en concret que reben aquest assetjament, aquesta violència, per part de companys.

No obstant, a mi sí que m'ha sorprès potser una mica el to o les paraules del grup de l'associació de Trencats, perquè, clar, jo d'entrada confio en el sistema educatiu i confio en els companys que són professors i que estan cada dia amb els nostres nois i noies i que són alguns els seus tutors i que, per tant, són els que segueixen una mica tot allò que està passant a l'aula. En una escola potser és més fàcil d'anar seguint, perquè hi ha com una comunitat una mica més recollida. Quan arriben a l'institut sí que és veritat que queda tot una mica més dispers i llavors sí que el paper del tutor és molt més important per fer aquest seguiment del grup classe. Però jo, diguem, que d'entrada confio en el professorat i en la seva feina.

Llavors, a mi m'ha sobtat escoltar comentaris com ara parlar de la inacció del centre quan hi ha casos; parlar que els propis professors o les escoles són jutges i part; parlar que l'escola concertada, i la privada principalment, van a tapar aquests temes; que fins i tot la inspecció, que depèn del Departament d'Educació, i per tant no estem parlant d'un cas de l'escola concertada, que pot ser més una escola pròpia privada, sinó que això forma part del sistema educatiu, i que també la inspecció està tapant aquests casos. Per tant, jo francament ho trobo, ostres!, molt greu que estiguem dient que aquí tothom vol tapar això. Per què? Quin interès hi ha en tapar això?

Vull dir, home, diem: «No, perquè és que, clar, les concertades són clients i per tant aquí tot queda tapadet perquè continuïn venint clients». Són coses fortes i greus el que esteu dient, m'enteneu? Perquè, clar, realment el que hauríem de pensar és que quan hi ha un problema es posa sobre la taula i es treballa. Llavors, jo també pregunto, si l'associació, per exemple, si la cooperativa Fil a l'Agulla treballa a les aules, entenc que és perquè el departament o els propis centres us criden perquè hi aneu. Per tant, vol dir que el departament i els centres som conscients que hi ha

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

aquest problema. Llavors, no entenc realment si ho tapen o ho aborden, m'explico? Perquè si hi sou és perquè ho volen abordar, entenc; si ho tapessin, no hi foren. Per tant, home, jo això ho he trobat una mica fort.

Com us deia, evidentment que hi són aquestes actituds, però, ostres, jo vull pensar que es posen les eines i els recursos, que no sempre hi són i que és molt complicat, i que estic d'acord que hi ha una sobrecàrrega laboral per part del professorat, que a vegades també el propi professorat també són ells mateixos els assetjats també per part de l'alumnat, això també passa. De vegades aquesta problemàtica no es tracta, però hi ha sempre algun professor que a vegades té com un assetjament per part d'alguns grups classe, que és un professor que, pobre, està allà. I això passa també, i d'això tampoc se'n parla, eh?

Per tant, jo crec que hi ha un problema més de fons que potser està més relacionat amb els propis valors d'algunes persones que van als centres, d'alguns nois i noies que els falta uns valors ètics i morals, i això també és una de les coses que s'ha de treballar i com per exemple també dèieu des de la cooperativa de Fil a l'Agulla, que a mi m'ha agradat molt que és justament anar a ajudar al centre i fer un treball amb tota la comunitat educativa; que no és només dedicat a l'alumne, no només dedicat al professorat, no només dedicat a l'equip directiu, sinó que ha de ser un treball cooperatiu i col·laboratiu entre tots els actors que intervenen en el tema, per tal de fer un treball de convivència. I quan hi ha aquesta convivència, en què tots anem a la una i tots anem a fer d'aquell centre un centre on hi hagi unes dinàmiques positives i no pas unes dinàmiques de discriminació d'aquestes coses que a vegades veiem que passen desapercebudes i que, per tant, és molt important de detectar-les, si fóssim capaços de trobar aquest ambient en positiu i de construir una convivència entre tots, entre les famílies, que també han de ser responsables dels seus fills. És a dir, el seu fill no és una persona que pam, cau allà i ja s'ho faran els que estan aquella estona a l'escola o a l'institut. No, no, aquella persona té una família i la seva família també ha de ser responsable. Per tant, aquí la feina l'hem de fer entre tots.

I, sobretot, el que dèiem: empoderar el professorat. No tractar-los –perdoneu, eh? que és amb mi la sensació que m'ha donat, perquè fins i tot heu parlat que els

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

professors han de ser adults responsables. Ostres, jo crec que això ja es ve de casa, no sé si m'enteneu.

Que els hi poden faltar eines? D'acord. Que els hi pot faltar temps, recursos, formació? D'acord. Però anem-los a ajudar entre tots i sobretot, doncs, anem a fomentar aquesta convivència.

I acabo.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora Feliu. I ara, per part del Grup Parlamentari d'Esquerra, té la paraula la diputada Najat Driouech.

Gràcies.

Najat Driouech Ben Moussa

Gràcies, presidenta. Jo també em sumo els agraïments i la benvinguda de nou en aquest Parlament dels representants, tant d'una entitat com l'altra, i, com ha dit la companya Rocio, nosaltres vam tenir l'oportunitat de poder-ho treballar a l'anterior legislatura en aquell Grup de Treball sobre l'Assetjament Escolar i en el qual realment nosaltres creiem, des d'Esquerra Republicana, que vam fer bona feina, que vam aprovar unes bones conclusions i ara, evidentment, també continuarem sent vigilants si realment s'estan aplicant les mesures que nosaltres vam aprovar aquí amb un ampli consens, sense sortir una mica del tema que ens ocupa avui, que és l'assetjament i el ciberassetjament escolar.

I compartim que és una situació que passa, és una situació que ens preocupa i ens ocupa, i el que és més greu és que passa en centres educatius, i també, com vostès també han explicat en diverses ocasions, també fora escoles, sobretot ara amb les noves tecnologies o amb les xarxes socials.

Nosaltres al senyor López li volem també fer diferents preguntes. La primera és que vostè ha situat que les persones o els infants que tenen algun tipus d'autisme, vostès tenen ara informació o coneixement que hi ha un augment d'assetjament respecte aquests alumnes. Ens agradaria saber si realment tenen dades o algun informe en

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

concret, i quines són les seves propostes per poder fer una intervenció exclusiva amb aquests infants i joves.

També vostè ha dit o ha situat que –i ho compartim– que l'escola ha de ser i és, almenys és el que els pares, nosaltres perseguim, l'espai segur. Perquè quan nosaltres portem els nostres fills, molts dels que estem aquí els portem a les vuit del matí i no els tornem a recollir fins a les sis de la tarda, confiem que estan segurs des de les vuit del matí fins a les sis de la tarda. I si no hi confiéssim no podríem desenvolupar la nostra tasca, estaríem pendents constantment o estaríem, diguem-ne, també buscant altres alternatives. I crec que això és el que hem d'aconseguir, que els nostres infants realment estiguin en aquests espais segurs, que és el centre educatiu.

I per això vostès han situat el tema de l'educació o la formació del professorat. Nosaltres això també ho vam aprovar a les conclusions, però també nosaltres aquí, en la seva intervenció ens hauria agradat també escoltar la formació del professorat, però també de tota la comunitat educativa, perquè també passa a l'hora de dinar, també passa a les extraescolars a la tarda. Les famílies, les famílies moltes vegades no tenim coneixement o no tenim, diguem-ne, la capacitat de poder identificar que segons quin comportament o segons quina conversa et trasllada el teu fill o filla és una alerta. I per això nosaltres li volíem també compartir que ens hauria agradat també saber quina és la seva proposta de formació per a les famílies i per la resta de la comunitat educativa.

Vostè també ha dit, i nosaltres també ens ha alertat, com ha comentat la companya de Junts, el tema que hi ha centres educatius que són concertats o privats que no compleixen o no apliquen els protocols. Ens agradaria saber si vostès els tenen identificats i, si ho tenen, si ho han pogut denunciar a l'organisme corresponent, perquè creiem que és un tema important.

Respecte la cooperativa Fil a l'Agulla, compartim, evidentment, la seva intervenció. Compartim també i agraïm que posin en valor la USAV. També celebrem que els companys socialistes també donin valor en positiu a la USAV, que com saben l'anterior legislatura també es va iniciar ja amb els consellers d'Esquerra

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Republicana; la figura Cocobe, que també vostès també l'han situat i agraïm que també la posin en positiu.

I el que per nosaltres és molt important és que vostè avui ens situï les actituds i dinàmiques discriminatòries. Això és la realitat i, malauradament, no tenim eines, no tenim com identificar que segons quina acció, segons quina actitud és discriminatòria. Li posaré un exemple, li posaré un exemple, perquè com a mare crec que m'ho puc permetre, que és intentar desconstruir cada vespre els teus fills quan tornen de l'institut, quan fan algun comentari que han escoltat o que han sentit.

No podem normalitzar que a un infant se li digui que el seu color és el color de merda; això no ho podem normalitzar. No podem normalitzar que a un infant se'l pugui allunyar i no el convidin a participar en cap activitat al pati perquè pesa molt, i això passa, i això és indici que és una actitud que s'ha de corregir.

Nosaltres compartim l'ampli de la seva exposició i li volem fer –i acabo, presidenta– les següents preguntes. Amb les recomanacions que ens ha dit, quina és la recomanació que faria per a la comunitat educativa? Amb una en tindríem nosaltres prou. Quina és la que faria per poder treballar amb l'alumnat? I quina és la que faria per poder treballar amb les famílies?

Moltíssimes gràcies, de nou.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. I ara tindria la paraula el diputat portaveu del Partit Popular de Catalunya, senyor Cristian Escribano.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, presidenta. Bé, moltes gràcies als dos compareixents, tant a Trencats com a Fil a l'Agulla, però sí que és veritat que jo crec que tots desitjaríem que entitats com la seva no haguessin d'existir.

Malauradament, si m'ho permeten, encara menys m'agradaria que hagués d'existir la que presideix el senyor López. Això neix d'una vivència personal que esperem que ningú hagi de patir mai més i que són plenament conscients que aquesta és la feina que estan intentant fer.

Jo avui, igual que la diputada Garcia, no tinc preguntes per vostè. Jo simplement tinc agraïments i unes petites anàlisis que parteixen de la seva feina.

Gràcies per començar per la tasca que han vingut desenvolupant a la lluita contra l'assetjament escolar i jo crec que és una unanimitat que aquesta és una prioritat que hauria de centrar la comunitat educativa i la feina dels polítics.

La vostra feina per visibilitzar aquest problema, per donar suport a les víctimes i per fomentar la cultura del respecte i la convivència a les aules és un exemple que ens permet treballar i que ha permès arribar a certs acords.

És evident que el sistema educatiu català afronta grans reptes en l'erradicació de l'assetjament escolar. Segons un estudi realitzat per la Generalitat, gairebé el vint-i-set per cent dels alumnes de secundària a Catalunya afirmen haver patit algun tipus d'assetjament escolar ja sigui físic, ja sigui psicològic o a través de les xarxes socials. Aquesta xifra, a part de ser alarmant, reflecteix que malgrat els esforços fets fins ara queda molt camí per recórrer.

La situació s'agreuja, al nostre parer, quan veiem que menys del quaranta per cent dels casos d'assetjament escolar són denunciats cosa que implica una invisibilització de les víctimes que moltes vegades, per desgràcia, no se senten recolzades pel sistema.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Això posa de manifest la necessitat urgent de reforçar els mecanismes de detecció precoç, la formació contínua –com bé m'han explicat vostès– dels educadors i el suport psicològic especialitzat per les víctimes.

Les polítiques públiques que fem des d'aquest Parlament han de ser i han de servir per fer programes específics de prevenció i d'intervenció contra l'assetjament escolar. I també crec, i creu el meu grup, que la cooperació entre administracions associacions i famílies és clau per fer un front comú que asseguri que cap estudiant es quedi enrere.

Les dues entitats demostren que és possible canviar la realitat, però per fer-ho és necessari que el sistema educatiu sigui més proactiu, estigui millor preparat i amb més recursos per combatre l'assetjament escolar.

Ens preocupa molt especialment, tal com han denunciat aquí també vostès, dos tipus d'assetjaments escolars que estan últimament molt en voga: el ciberassetjament escolar, a través de les xarxes socials és clarament una xacra, i els delictes sexuals que, per desgràcia, també estan en augment.

Volem treballar des d'aquest Parlament per a la implementació real d'aquestes mesures que van ser aprovades per aquest Parlament.

La implicació d'entitats com la seva és imprescindible per generar consciència social i també per pressionar, perquè hi hagi un canvi estructural al sistema educatiu que garanteixi una educació inclusiva, respectuosa i lliure d'assetjament escolar.

Jo no m'estendré més, perquè crec que vostès aquí –amb la connivència de la presidenta, que els ha deixat estendre's– han explicat molt bé quines mesures es poden implementar molt bé, com estant essent efectius certs canvis que s'han fet dins del sistema educatiu, però encara queda molt per treballar.

I nosaltres volem continuar treballant amb vostès per erradicar aquesta xacra.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. I a continuació, per part del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula el senyor Manuel Jesús Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Sí, moltes gràcies, presidenta; moltes gràcies als representants de Trencats i representants del Fil a l'Agulla. Ja ens coneixem, perquè vostès han estat aquí en altres ocasions, i els agraeixo l'explicació que han fet.

Però he de dir, abans de qualsevol altra consideració, que no preguntaré res, però sí que vull posar èmfasi en què, substancialment, jo els escolto ara vostès i no ha canviat bàsicament la seva exposició, la seva crítica constructiva, però crítica, de la realitat d'aquesta xacra que és l'assetjament escolar. No ha variat substancialment.

I per això en altra situació faria una lloa de la situació, si hagués millorat, però em trobo amb la necessitat de també ser crític. I he de dir a la senyora Garcia, del Partit Socialista, que recordi que en arribar nosaltres, el nostre grup parlamentari, la

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

passada legislatura aquí al Parlament, ja al mes de juny de l'any 2021 vam presentar quinze sol·licituds de compareixença de professionals de l'àmbit educatiu, de l'àmbit de la psicologia, de la psicopedagogia, etcètera, d'unitats de prevenció de suïcidis, etcètera, i van ser rebutjades totes pel seu grup parlamentari i la resta, la majoria de la resta de grups aquí presents.

Per altra banda, com el sentit de la responsabilitat, perquè quan parlem d'assetjament escolar no parlem de teories i de com superar-ho; no parlem de suggeriments de laboratori, parlem de persones, parlem de nens amb noms i cognoms, i en aquest sentit de la responsabilitat he de dir aquestes coses.

I entre altres dic aquesta. Com que no se'ns va fer cas d'engegar ja un procediment per posar, mai millor dit, fil a l'agulla, doncs, el juliol del 22 vam presentar una proposta de resolució amb mesures que, com a mínim, abordaven aquesta problemàtica terrible i que haguessin encetat una possibilitat de posar mà a aquesta problemàtica tan greu, i també va ser rebutjada.

Suposo que per sentir-se interpel·lats o per quedar en evidència, el Grup Socialista i la resta van crear posteriorment aquest Grup de Treball d'Assetjament Escolar en el qual jo vaig participar. Van ser moltíssimes, moltíssimes les compareixences, que estan sobretot en una línia de sentit comú extraordinari del que s'ha de fer per lluitar contra aquesta xacra, sentit comú que moltes vegades està allunyat de la voluntat política dels que ens governen –ho he de dir així, ho sento– i per això vaig tenir l'oportunitat de participar en totes, igual que alguns membres que estan aquí presents, companys meus d'altres grups parlamentaris, i el denominador comú va ser aquest.

I el que em sorprèn també és l'astorament que ha manifestat aquí la senyora Feliu, de Junts, en dir certes coses, que si s'oculta o no s'oculten els casos d'assetjament escolar. Això demostra un absolut desconeixement del sistema educatiu per no potser trepitjar l'aula o també podria ser per no assistir a les múltiples compareixences en les quals van poder participar altres membres d'aquí de la cambra.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Per tant, ho sento, ho he de dir en aquests termes, però el que jo no puc suportar és que moltes vegades sembla que estem parlant aquí de teories de laboratori en comptes d'una persona amb nom i cognom.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. I ara per part del Grup Parlamentari dels Comuns, té la paraula la diputada Jéssica Albiach

Jéssica Albiach Satorres

Gràcies, presidenta. Gràcies a les entitats que avui ens han acompanyat i que ens han explicat una part del seu coneixement i de la seua experiència. La veritat que és un tema que ens preocupa, perquè, carai, és que n'hi ha protocols des de fa molt de temps i, en canvi, els casos no deixen d'augmentar; és a dir, no han disminuït. Per tant, crec que és molt important que siguem capaços de detectar què és allò que està fallant, perquè el que està clar és que tota la feina que hem fet fins ara no està donant els resultats que esperàvem i, sobretot, perquè al final acabem veient l'impacte sobre la salut mental dels infants, dels joves, que, a més, els acompanyarà en molts casos durant tota la vida.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Sí que voldria fer algunes valoracions, alguns apunts de les qüestions que heu comentat.

Crec que és preocupant el que s'ha plantejat de les diferències que existeixen entre els centres en funció de la seva titularitat. Per tant, el primer que volem dir, evidentment, és que per nosaltres els centres educatius han de ser espais segurs, espais de confiança, independentment de la seva titularitat, i aquí el departament no pot inhibir-se en cap dels casos i, per tant, ha de fer la seva feina a tot arreu.

També crec que és clau –i també s'ha comentat–, han de ser espais segurs no només les aules; estan els patis escolars; està l'horari de menjadors; estan les activitats extraescolars i, per tant, els centres educatius han de ser espais segurs sempre, això no va de franges horàries.

N'hi ha un altre tema que, a més, us he de confessar que per a mi és una petita obsessió, que és el tema dels mòbils als centres educatius. Hem vist, a més vam

tindre també compareixences d'entitats que són les que més treballen aquest tema, bé, hem aconseguit la prohibició a primària, però crec que és un error no fer-ho a secundària, no només pel tema del ciberassetjament, que també, sinó per altres molts factors. Per tant, jo crec que aquí el departament té camp per córrer, perquè els mòbils als centres educatius no haurien de tindre espai.

Heu comentat també la necessitat de la formació en la detecció, però també en la prevenció, amb aquesta cultura restaurativa dels equips directius, dels docents, de les famílies, i sí que voldria fer també molt d'èmfasi. Al final, i ho heu comentat, l'escola no és un ens aïllat de la resta de la societat, on hi ha una violència estructural. Per tant, crec que també són necessàries campanyes de sensibilització que no només vagen dirigides a la comunitat educativa, perquè d'alguna manera aquelles persones que han decidit no tindre fills o que no tenen fills o filles també viuen en societat i, com dic, les escoles i els centres educatius no són espais aïllats. Per tant, crec que són importants aquestes campanyes de sensibilització a nivell global.

Molt d'acord amb què se va crear aquesta figura del Cocobe, però sense recursos, sense més horaris, sense un acompanyament no són superherois, superheroïnes i, per tant, necessiten reconeixement i millors condicions.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Per nosaltres també, avui no ha sortit..., però també és important aquesta coordinació entre els centres educatius i els CSMIJ, perquè al final estem parlant de salut mental i, per tant, ha d'haver una feina que és conjunta.

Molt d'acord amb què el decret de plantilles el que genera és inseguretat en el cos docent, que moltes vegades no s'atreveix a dir les coses pel seu nom, per parar les represàlies quan, i a més ho heu destacat, és importantíssim dir les coses pel seu nom i, sobretot, també ser capaços de mirar els temes a la cara, d'afrontar-ho i potser no estem arribant a un assetjament de manual, però també començar a treballar en les conductes inadequades per no arribar a les situacions més dramàtiques, no?

Ho he comentat, la importància de la diversitat com a riquesa i no com a problema, i una altra vegada anem a els centres educatius no són ens aïllats de la resta de la societat. Per tant, crec que aquí també hem de fer una feina conjunta on participen

els mitjans de comunicació, on des de la política també es treballa i es posa en valor aquesta diversitat.

I, per últim, també apuntàveu la necessitat d'avaluar, que no sempre és possible, però que crec que al final és el que ens permet avançar.

I abans d'acabar, sí que voldria fer una pregunta. Moltes vegades no es per la massa, però és de la figura del victimari o de l'agressor o agressora. Crec que també forma part d'aquesta cultura restaurativa, no només la prevenció, sinó també, una vegada ja succeït i aconseguit detectar, com treballem amb aquestes persones. Crec que també és una feina difícil, però crec que també hem de donar l'espai per a la transformació de les conductes, i crec que..., bé, no sé com s'aborda aquesta situació.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. I ara tindran oportunitat de respondre i contestar aquelles preguntes que se'ls han adreçat i ho farem de la següent manera. Tindran cinc minuts cada associació. En primer lloc, l'associació Trencats, tenen cinc minuts per contestar, que es poden repartir vostès de la millor manera.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

José Manuel López Viñuela (president de la Plataforma Trencats)

A Junts, queremos responderles, porque la respuesta va a ser muy amplia, antes necesitamos responder los dos.

La presidenta

Tienen ustedes cinco minutos para contestar y se los pueden repartir de la manera que consideren oportuna.

Noelia Liduina Rebón Rodríguez (responsable jurídica del membre de la Plataforma Trencats)

El tema de que el acoso escolar se niega y se oculta es una realidad, no es una interpretación. Los juzgados están llenos de reclamaciones de familias que no han visto ningún tipo de amparo en las instituciones educativas, ni en el centro escolar, ni en inspección de educación, que debería garantizar los derechos de los alumnos,

tanto de los colegios públicos, como bien habéis dicho, también los privados y los concertados. Pero lo cierto es que no está sucediendo de esta manera.

Cuando vamos a los tribunales son casos realmente extremos y hay muchísimas resoluciones judiciales ya que condenan tanto a centros públicos, que ya sabéis que va por la jurisdicción contencioso administrativo, después de haber agotado la vía administrativa, y están argumentadas y motivadas, y siempre es por lo mismo. Es decir, o no se ha aplicado el protocolo o se ha aplicado tardíamente o como es juez y parte el propio centro, porque lo aplica el propio centro, y al final ¿qué va a decir el centro? La mayoría de veces quiere negar que esto ha sucedido en las aulas. Y lo que venimos reclamando también las asociaciones como nosotros es que tendría que ser un agente externo.

Quiero darle la palabra a José Manuel, porque creo que también quiere hacer referencia a su tema particular.

José Manuel López Viñuela (president de la Plataforma Trencats)

¿Se oye bién? Sí, verá, le explico la situación. A mí me habría gustado mucho empezar en la asociación y no encontrarme tanto colegio concertado religioso haciendo las cosas peor que los públicos, pero es que me los he encontrado, y se lo dice un señor que bautizó a su hija y que mi hija hizo la comunión. Quiero decir que yo no tengo en especial..., no es una persona de extrema izquierda que solo quiera publicar... Hay colegios concertados que lo hacen bien. Yo intento no generalizar, pero la realidad que me encuentro es que los que gestionan peor los casos de violencia –hablo de violencia de acoso escolar y violencia sexual–, por desgracia, son colegios religiosos.

Mire, el caso de mi hija, en el colegio, que no voy a decir el nombre, ha salido otro caso del mismo colegio, en Reus, y del mismo colegio en Alcobendas, con casos de violencia mal gestionados. Eso no es una casualidad.

No quiero mencionar por ejemplo Jesuitas, Salesianos e hijos de la Sagrada Familia, el colegio que gestionaba a mi hija –al final lo he dicho. Mire, la gestión que han hecho a posterior es nefasta, porque a cualquier centro educativo se le puede colar un pederasta o un pedófilo, puede pasar a cualquier, pero la gestión que se hace después marca la diferencia. La diferencia es que estas tres confesiones religiosas

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

que yo les he mencionado tienen en común una cosa, y es que los tres pagan la manutención al pederasta en una residencia universitaria de ellos.

Yo tengo una hija muerta y la realidad es que es un concertado religioso que, después de una semana de morir mi hija, le envían un mensaje a su *email* del *classroom,* cosa que solo puede hacer alguien de la comunidad educativa, donde ponía: «Muérete». Nosotros lo denunciamos, lo hacemos público y lo único que se le ocurre a este colegio es decir que estamos mintiendo.

Pero, vamos a ver, pero cómo no quiere usted que yo ahora diga, si además yo manejo unas estadísticas en la asociación que demuestra que entra por igual *bullying* en todos y violencia en todos, pero al final los únicos que pretenden cuidar a toda costa su reputación son los concertados, privados y religiosos. Eso es lo que tienen en común.

Los públicos no tienen personalidad jurídica propia, no es una marca que tengan que vender o captar clientes, ya les vienen dados. No tienen ese problema y cuando hay un problema, mejor o peor, se va a la consejería de la autoridad y se arregla mejor o peor, con la carencia que hemos mencionado de que no aplican el artículo 153 de la LOE, del 2006, que ha sido ratificada en el 2020, y en eso estamos trabajando con el PSC para que sí que se incluya.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Siento disgustarle, lo que me sorprende es que me lo haya dicho usted, desde Junts. Yo esperaba que esto me lo hubiese dicho, por ejemplo, el señor de VOX, al que tengo que agradecer que fuese a la primera manifestación como ser humano, no como político, cuando murió mi hija, que me lo encontré con su familia; siempre se lo agradeceré, aunque no comparto su ideología, ya lo sabe, pero como ser humano se lo agradeceré.

Y ya para acabar, el representante del colegio de mi hija es de su partido, era el tercer alcalde de una localidad cercana a Barcelona. Yo lo lamento. Mire, yo espero una cosa de los maestros: o vocación o profesionalidad. En el momento que no priman el interés del menor, nos van a tener a nosotros en contra.

Lamento haber sido tan belicista. Los tres a lo mejor en nuestros comentarios ellos han sido más constructivos, pero como le comentaba a mi mujer, nosotros estamos en el barro, estamos en la calle acompañando a familias que cuando ya acuden a

nosotros todos están machacados. Es que, si no, no habrían venido a nosotros. Vienen a nosotros cuando les ha fallado el sistema. El primero que les ha fallado es el colegio.

Pero, créame, duele más, cuando tú tienes convicciones religiosas, que te falle un colegio religioso, duele mucho más que cuando eres agnóstico o ateo. Estás ahí y te fallan y dices: «Bueno, es el mundo, es el sistema». Yo pensaba que por el hecho de ser religioso iban a tener cierta moral, cierta conciencia y no acusarnos de mentirosos o acusar de mentirosa a mi hija, que dejó un audio, y por escrito, que le hacían acoso escolar y todavía lo siguen negando.

Lo veremos en el juicio que hacemos en octubre, que le hemos puesto una demanda y ya veremos que tiene razón.

Yo creo en la justicia, que es muy lenta, pero estoy convencido de que lo vamos a ganar.

¿Les hemos respondido bien a la pregunta o nos hemos dejado algo?

Bueno, si ha quedado claro, gracias.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

La presidenta

Gracias, señor López. I ara tindria la paraula la senyora Casanovas per donar resposta, en nom de l'associació Fil a l'Agulla.

Lídia Casanovas (membre de la cooperativa Fil a l'Agulla)

Gràcies, Manuel. A mi me gusta escucharte y, no ho sé, és una manera de visibilitzar que som persones que estem al carrer treballant i que visibilitzem una mica la diversitat, el que ens trobem en els diferents centres educatius.

És veritat que a Fil a l'Agulla treballem més a l'escola pública també concertada, però el que manegem més..., vaig una mica també a complementar la resposta, que és cert que els centres educatius ens activen o ens activa la USAV, perquè volen que hi anem.

Llavors, si que vull dir vull dir dues coses. Si faig una mica un zoom cronològic, en aquests últims quinze anys hem notat avanços; hi ha protocols que abans no existien, hi ha la USAV, hi ha molts més recursos que abans no hi eren, i això ho

notem. També és veritat que hi ha, en general, molta més sensibilització davant aquests temes, i això ho hem notat.

Llavors, abans és veritat que ens trobàvem alguns centres que entraven amb el negacionisme perquè tenien por d'acceptar que hi ha *bullying* al meu centre, i això ens ho trobàvem. És veritat que nosaltres estem més en el públic i estem notant aquest canvi de paradigma de dir: «Ei, tens més pedigrí o tens més legitimitat quan estàs com a centre educatiu dient nosaltres ho mirem de cara». Això ho hem notat i, per tant, vull trencar una llança per dir, sí, hi ha coses que han canviat i cap a millor.

Ara bé, és que se'm posa la pell de gallina, perquè hi ha centres que no ho fan bé i llavors aquí hi ha aquesta impunitat que ens quedem tots tocats, perquè és com: «Bueno, ¿como puede ser esto?». Y esto existe y aquí tenemos la evidencia. Llavors, i tant que hi ha centres que encara estan en el negacionisme i que encara diuen que això no passa. Llavors, és que tenim aquí l'evidència de quan tot ha fallat.

Llavors, jo crec que és interessant, m'ha agradat comparèixer amb vosaltres perquè és una manera també de ser complementaris i dir, bé, és que de centres educatius n'hi ha moltíssims, de molta índole i, malgrat que quedi clar que hem avançat, encara estem en aquests... Això passa? I tant, igual com amb el tema d'abusos sexuals. Estem en un altre canvi de paradigma. Estareu amb mi, abans resulta que no hi havia abusos sexuals ara sí, gràcies a que entre tots i totes, polítics i gent del carrer estem fent que les coses es moguin, hi ha un canvi de paradigma, però hi ha molts centres que encara neguen que hi ha abusos sexuals i aquí estem.

Llavors, a mi sí que m'agrada poder fer aquest treball conjunt i no tant generar aquesta dicotomia, que entenc la pregunta des d'on la feies, però ni inacció, ni gent que no està fent bé les coses o gent que està detectant molt. En general, la gent està per fer bé la seva feina i jo treballo cada dia amb professorat que està supercompromès i és veritat que tenim gent que està en la impunitat absoluta també.

Llavors, intentava poder traslladar aquesta claredat que volia traslladar.

Molt interessant la pregunta que llançaves de com treballem amb els agressors. Potser faig un apunt, perquè és una cosa que en podríem parlar moltíssim. No sé si voldràs dir alguna cosa, però és molt important aquest treball en què nosaltres entrem a les aules, perquè a vegades el relat és com si l'agressor és un monstre, i

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

l'agressor forma part d'aquell grup en què se li ha de posar contundència i posar límits, però entendre i tenir aquesta mirada d'entendre per què està fent allò. I aquests nanos que estan fent aquest ús violent del poder l'aprenen de nosaltres. Llavors, per això per mi és tan important treballar amb el grup alhora que estem treballant amb els professors i professors. Quins discursos hi ha als passadissos i al claustre? Quins discursos tenen les famílies en relació a la diversitat? Aquests discursos de: «Si et pega, pega». Què és això? Si no, com tota aquesta feina –que ara se'm queda tan curt– per dir: «I tant, estem treballant amb els agressors» i els agressors no són persones que són aïllades o que és un perfil que algú agafarà el perfil d'agressor.

No, no, no. Vull que quedi clar que totes les persones, tots els nens i nenes, tenen capacitat de fer mal i d'ocupar aquest rol. Per què? Perquè l'aprenen de nosaltres.

La presidenta

Tenim quaranta segons.

Noemi Canelles Tigel (membre de la cooperativa Fil a l'Agulla)

Vinga, molt breu. Però sí, vull contestar una mica el que havia dit la Najat, de com ubiquem les discriminacions, quin tipus de treball podem fer en cada col·lectiu.

Tenim tres tipus de situacions davant de què són les discriminacions, la capacitat d'identificar-les. Tenim la situació de: «Jo no ho veig, no ho veig, això no està passant»; tenim la situació de: «No hi puc fer res, no arribo» i tenim la situació de: «No sé com fer-ho, ho veig però no sé com fer-ho». Jo diria que aquestes tres situacions mos les trobem als centres educatius i en general a la comunitat educativa.

Per tant, la primera, «jo no ho veig», això ha canviat molt i estic amb la meva companya, i sí que vull fer èmfasi també a animar a la vostra feina, de dir: «Ei, los canvis legislatius dels últims quinze anys han sigut increïbles». Hi ha una consciència social que abans no estava. Los protocols és una feina increïble. La USAV, molt bé. Això ha canviat, el «jo no ho veig» és minoritari.

I «si jo no ho veig» tenim les enquestes de victimització que comentava també el diputat, perdona que no recordo el nom, que mos donen una pista superimportant.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Quan preguntem a l'alumnat: «Tu què has vist?» o «Què t'ha passat?», tenim xifres, a part de les enquestes de victimització que existixen, de treball propi. Una mostra de 1.300 adolescents quan parlen del que veuen, de racisme, masclisme, LGTBI-fòbia és al·lucinant. Si els adults tenim problemes per a veure preguntem a l'alumnat, ho veuen claríssimament. Per tant «jo no ho veig», ha canviat.

«Jo no puc o jo no sé com», aquí és un entre dues coses que jo us animaria moltíssim: una, la formació, que ja l'hem dit, la formació és fonamental; i, l'altra, quines condicions estem donant als centres educatius, com els donem condicions per a treballar d'esta manera, perquè el que els estem dient és que «necessitem que feu comunitat», «necessitem que feu relacions les famílies». Per tant, si no podem desdoblar aules, si no tenen substitucions quan hi ha una baixa, les hores de la Cocobe que s'ha esmentat... O sigui, donem condicions als centres educatius per a poder fer la feina que els estem demanant.

Perquè no ens enganyem, o sigui a una família que li diem..., fem un acte per a famílies i posem una publicitat a la pàgina web, clar que no venen les famílies. Hem de generar vincle i és un altre tipus de treball que necessitem fer, i per això hem de generar unes condicions.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Això és el que diria. Ei, teniu molta capacitat d'incidir des d'aquí, creeu aquestes condicions. Ai, m'emociono.

Gràcies.

La presidenta

Bé, doncs, moltes gràcies. En aquests moments donaríem per finalitzada la seva compareixença, agraint un cop més a vostès que han comparegut, i també a les persones que els han acompanyat i, sense més, suspendrem la sessió dos minuts per acomiadar els compareixents. Però seran dos minuts, eh?

La sessió se suspèn a les .... i es reprèn a les...

La presidenta

Bé, doncs, seguint amb l'ordre del dia...

Proposta de resolució sobre els centres de formació d'adults

250-00023/15

...en aquest cas, doncs, passaríem a substanciar la Proposta de resolució sobre els centres de formació d'adults, el número 3 de l'ordre del dia, presentada pel Grup Parlamentari de Junts, té la paraula la senyora diputada Sònia Martínez.

Sònia Martínez i Juli

Gràcies, presidenta. Bé, aquesta proposta de resolució que presentem proposa enfortir el paper essencial dels centres de formació d'adults, unes institucions educatives que han esdevingut un punt de referència per a la inclusió social, per a l'educació contínua, i també per a la millora de les oportunitats laborals.

Aquests centres ja fa moltes dècades que han estat una eina fonamental per garantir l'educació al llarg de la vida, oferint oportunitats a totes aquelles persones que o bé no van poder complementar la seva formació en l'edat escolar o aquelles que volen millorar les seves competències coneixements, perspectives laborals, o ja sigui per altres motius. En una societat que demana constantment noves competències no podem permetre que aquestes persones es quedin enrere.

Aquests centres, com deia, doncs, són en essència uns espais de transformació social, que a través d'ells s'obre la porta a milers de persones que desitgen formar-se, reciclar-se o integrar-se en el teixit social i econòmic del territori. Per tant, són fonamentals en un territori com el nostre, un territori on la diversitat és una riquesa, però també és un repte.

I ara fa uns dies llegíem una entrevista que li feien a l'equip directiu del centre de formació d'adults de la Garrotxa on quedava clarament exemplificat aquest valor. Aquest centre que depèn de la Generalitat, doncs, té més de mil alumnes, fins a trenta nacionalitats i això, doncs, il·lustra aquesta diversitat i la capacitat d'adaptació que defineixen aquestes institucions educatives, des d'alfabetització bàsica fins a cursos d'accés a la universitat per a majors de quaranta-cinc anys. Aquest centre respon a les necessitats canviats d'un alumnat que va de ben jove a persones de més de vuitanta anys.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

I aquest exemple ens permet entendre aquest paper fonamental que juguen els centres de formació d'adults com a centres d'inclusió, i també de centres de segones oportunitats, però també penso que posen evidència tots els reptes estructurals que afronten. El de la Garrotxa, per exemple, malgrat l'augment aquest del nombre d'alumnes, les instal·lacions no creixen tampoc al mateix ritme. Els barracons, que en el seu moment havien de ser provisionals, s'han convertit ja en una solució permanent. I això no és un cas aïllat, aquesta realitat es va repetint arreu del territori.

A més, tal com apuntava en aquesta entrevista el mateix equip directiu, la manca de reconeixement administratiu i de recursos materials i humans també és alarmant. Com pot ser que l'alumnat d'aquests centres de formació d'adults encara no disposi d'un codi d'identificació educativa, a diferència de qualsevol altre estudiant del sistema? Això és una mostra clara de la manca d'inversió i d'atenció també per part de l'administració.

I quan es pregunta al Departament d'Educació sobre aquests problemes a vegades les respostes queden amb generalitats, amb coses més ambigües. S'anuncien fórmules, però no s'articula a cap mesura concreta, i aquesta proposta de resolució vol canviar això i el que pretén és instar el Govern a assumir compromisos reals i tangibles amb aquests centres.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

A més a més, els centres de formació d'adults contribueixen a millorar la cohesió social. En comarques on hi ha una gran afluència migratòria també aquests centres han esdevingut una eina clau per a l'aprenentatge del català i la integració cultural, i és indiscutible que en aquests moments en què el Consorci de Normalització Lingüística es troba desbordat, aquests centres juguen un paper complementari i essencial, sempre i quan, evidentment, disposin d'aquests recursos.

Per respondre a aquests reptes, la proposta de resolució que presentem inclou els punts que insten el Govern a actuar amb fermesa, com crear línies de subvencions específiques per als ajuntaments; enfortir el seu paper en l'ensenyament del català, com deia; dotar-los de personal especialitzat en orientació educativa, una figura imprescindible per guiar l'estudiantat que vol reprendre també la seva formació, que necessita assessorament per avançar en les seves trajectòries, ja siguin educatives o professionals, i reforçar el rol dels centres com espais de noves oportunitats.

Des de Junts, considerem que aquesta proposta és urgent, que les escoles d'adults no poden continuar sent les grans oblidades del sistema educatiu, perquè darrere de cada alumne tenim una història de superació, d'esforç i de ganes de tirar endavant i el nostre deure, el deure de les institucions públiques, és acompanyar-los en aquest camí.

I després parlaré de les esmenes.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora Martínez. I a continuació, i com a presentant d'esmenes, té la paraula el senyor David González, en representació del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

David González Chanca

Moltes gràcies, presidenta. Bon dia, a tots i totes. Doncs, com fem sempre, agrair al grup proposant, a Junts per Catalunya, i en aquest cas a la senyora Sònia Martínez, la proposta de resolució que ens presenten, entenent que és una aportació i una crítica constructiva en un tema que és fàcil que ens posem d'acord i que tant de bo consensuem d'una manera tan important la prioritització de les escoles d'adults.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

De fet, per nosaltres hi ha dues qüestions fonamentals quan parlem d'una escola d'adults. La primera és entendre aquella necessitat i la voluntat de la formació al llarg de tota la vida, un lema i una actitud que hem pogut escoltar tant a la consellera d'Educació com a la consellera de Recerca i Universitats i, evidentment, és una de les funcions principals que tenen aquests centres, que pot ser l'especialització, el coneixement d'una llengua, qualsevol d'aquestes tasques que et dona l'oportunitat de formar-te en qualsevol edat, en qualsevol moment de la teva vida.

I una segona, també importantíssima, com és la reintroducció en aquells casos on l'escolarització obligatòria no va poder finalitzar, on alguna persona en algun moment va trencar el seu procés d'educació bàsica. Les escoles d'adults precisament et permeten aquesta possibilitat de reintroduir-te novament en l'escolarització obligatòria o d'establir unes bases que després et pot portar a una especialització

més concreta, a través de la formació professional o de qualsevol itinerari educatiu que es pugui escollir.

Per tant, quan parlem de centres d'adults, per nosaltres estem parlant primer d'un concepte importantíssim en el sistema públic educatiu i, segon, d'un pal de paller pel que pot ser un element de cohesió social importantíssim en la nostra societat.

Amb totes les propostes, les tres que se'ns presentaven, estem d'acord, i també votarem a favor de la proposta d'esmena que en principi s'ha acceptat, de l'aposta decidida per l'ensenyament en català, per la dotació a les escoles d'adults d'un personal especialitzat i especialista en la diversitat. I únicament no ens hem pogut posar d'acord en aquella que fa referència a crear línies de subvencions, ja que nosaltres volíem subratllar la coordinació amb els ajuntaments per aconseguir aquest finançament a través de les vies que siguin oportunes, no? Una subvenció podria ser una oportunitat, però també sabem i pensem que el departament ha de tenir aquesta petita possibilitat d'estudiar quina seria la millor manera de canalitzar-ho. Potser no és una subvenció, potser sí, però, en tot cas, ho haurem de veure en el curt termini, esperem.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Tornem a agrair aquesta predisposició i que votarem a favor. No obstant, en el punt primer, ens abstindrem.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. I com a presentadors també d'esmenes, en aquest cas té la paraula la senyora Irene Aragonès, en representació d'Esquerra Republicana.

Irene Aragonès Gràcia

Moltes gràcies, presidenta. Sí, des d'Esquerra hem presentat quatre esmenes amb la voluntat també d'ampliar una mica l'àmbit de la formació de persones adultes. Agraeixo a la diputada Martínez que ens hagi acceptat les esmenes.

Un punt també per enfortir el rol de les escoles de formació d'adults com a espai de noves oportunitats educatives, evidentment garantint-ne els recursos i suports necessaris, perquè totes aquelles persones que vulguin novament reincorporar-se al sistema educatiu puguin tenir l'oportunitat de fer-ho després de no haver pogut

completar els seus estudis obligatoris, i d'alguna manera, de retruc, amb l'objectiu de reduir l'abandonament escolar prematur. I també com a competència que molt sovint assumeixen les administracions locals, d'acollir aquestes escoles de noves oportunitats.

Una altra esmena, a més a més del professional de l'EAP que proposen i especialistes en la diversitat, que ja fa referència a la seva proposta i resolució, nosaltres aquí proposem introduir la figura d'un personal especialitzat en orientació educativa amb l'objectiu de guiar els estudiants en les seves trajectòries educatives i professionals, i especialment aquells joves provinents evidentment de l'abandonament escolar prematur.

Posem de relleu, introduïm el concepte de l'orientació al llarg de la vida, garantim que estigui present a la formació d'adults amb recursos professionals especialitzats, perquè sovint són els mateixos docents de la formació d'adults que ofereixen aquest acompanyament i aquesta orientació. De fet, no només hauríem de parlar d'orientació educativa, sinó que hauríem de parlar d'orientació acadèmica, d'orientació professional, una orientació completa des dels itineraris, motivació, hàbits, tècniques d'estudi, però fins i tot, no?, dibuixar tot el projecte formatiu, el projecte personal i professional al llarg de la vida.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Pensem que hem d'anar cap a un decret d'orientació educativa que vagi més enllà de l'educació reglada i obligatòria cap a un marc regulador de l'orientació en el sistema educatiu, des de l'etapa infantil, passant per les escoles oficials d'idiomes fins i tot, i culminant a la formació d'adults.

I per acabar, la darrera esmena. Compartim totalment que els centres de normalització s'han d'obrir, és a dir la seva tasca ha de poder ocupar espais diferents. Els espais de formació d'adults són ideals per impartir l'ensenyament del català, i per això aquí hem fet una esmena en el sentit que els centres de normalització lingüística evidentment han de tenir els recursos necessaris per fer front a les necessitats de la demanda del servei i a la vegada abordar la manca de professionals especialitzats de l'ensenyament del català.

Gràcies, presidenta.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. I ara, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula l'il·lustre senyor Cristian Escribano.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, presidenta. Trobem molt bé la moció, com ja li vam comentar a la portaveu de Junts. Considerem que els centres d'adults no poden ser els grans oblidats.

També és veritat que considerem que les esmenes que ha fet a alguns punts la portaveu d'Esquerra milloren i complementen els punts. Sobretot estem molt a favor d'aquestes línies de subvenció pels ajuntaments que, bé, tenen aquest greuge amb l'administració de la Generalitat en molts àmbits. Si els ajudem a poder finançar millor els centres d'adults, doncs, millor.

Li demanem a la presidenta la votació per separat, perquè votarem a favor de tots els punts, excepte del que fins ara era el punt 2, però crec que serà 3, del Consorci per a la Normalització Lingüística.

Gràcies.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. I en nom del Grup Parlamentari de VOX en Cataluña, té la paraula el senyor Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Bé, moltes gràcies, presidenta. És a dir, revaloritzar i dotar de més recursos les escoles d'adults és una necessitat i, per tant, està molt bé la presentació d'aquesta proposta de resolució.

Donem gràcies a Junts per fer aquesta proposta, però hem de dir que el que no entenem és que si ens trobem en un enderroc actual, com l'actual de l'escola, del model d'escola catalana, que així ho reconeixen totes les dades objectives de les proves PISA, les proves PIRS, les competències bàsiques, etcètera, i si ens trobem al cap de l'abandonament escolar a tota Europa, malauradament Catalunya lidera, l'escola catalana lidera el rànquing d'abandonament escolar a tota Europa, home, que només posi vostè èmfasi que s'ha de fer la formació en català, perquè podríem parlar de matemàtiques, podríem parlar de castellà, d'altres idiomes, anglès, de

comprensió lectora, de ciències, però només posar èmfasi en el segon punt sobre la necessitat que l'escola d'adults es canalitzi o s'especialitzi en això, doncs, no entenem aquesta idea.

Per la qual cosa nosaltres en això votarem en contra. Demanem votació de separar d'aquest segon punt.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. I en nom del Grup Parlamentari dels Comuns, té la paraula la senyora Albiach.

Jéssica Albiach Satorres

Sí, gràcies, presidenta. Gràcies a Junts per Catalunya per presentar aquesta proposta de resolució. Ja avance que la votarem a favor en la seva totalitat, perquè és cert que la formació d'adults, les escoles d'adults, els centres de formació d'adults han o haurien de ser una eina per la igualtat d'oportunitats, però també és cert que tenen moltes mancances, falten recursos i, per tant, algunes d'aquestes mancances estan recollides en propostes en aquesta proposta de resolució.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Nosaltres pensem que la formació de persones adultes ha d'evolucionar cap a un model d'aprenentatge al llarg de la vida que estiga reconegut, que estiga integrat i, a més, el que veiem també és que no acaba de funcionar ben bé com una eina d'igualtat d'oportunitats, perquè la població que té estudis superiors participa tres vegades més en formació d'adults que no la població que té estudis bàsics. Per tant, aquí tenim un repte que és important.

També veiem com la formació de persones adultes està fragmentada i necessitem un organisme coordinador entre les administracions, els agents, els serveis i els recursos que aquí intervenen, i també necessitem que siga més flexible, que siga més heterogènia i que s'adapti millor a les necessitats de moltes vegades combinar feina i treball, o de conciliació, que també tenen les persones adultes.

Estem observant també com la bretxa digital dificulta de vegades la formació *online* per adults amb menys recursos i menys competències digitals. Per tant, aquí un dels altres reptes.

També pensem que seria important la creació d'un sistema d'indicadors compartit arreu del territori i la creació d'un servei d'orientació i acompanyament per a la formació al llarg de la vida.

En qualsevol cas, com dic, gràcies per plantejar aquesta proposta de resolució. Crec que tots i totes podem estar d'acord que necessitem un pla estratègic per a aquesta formació d'adults i que sigui una veritable eina de cohesió i d'igualtat d'oportunitats i, com he dit, molta feina a fer.

Aquest és un pas i votarem a favor.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. I ara, en nom del Grup Parlamentari de Junts, i com a presentador d'aquesta proposta de resolució, té una intervenció de dos minuts màxim per posicionar-se sobre les esmenes, així com anunciar també les transaccions que hi ha hagut finalment.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Sònia Martínez i Juli

Gràcies, presidenta. Doncs hem acceptat les esmenes del Grup d'Esquerra. Per tant quedaria el text just tal com ha presentat Esquerra Republicana, fent la transacció que vostè va proposar, que el lletrat va proposar. *(Pausa llarga.)* El lletrat va fer unes consideracions que han sigut acceptades i transaccionades. *(Pausa.)* Sí, sí, s'han incorporat aquestes transaccions. *(Veus de fons.)* Sí, sí, s'accepta tot. Tot lo d'Esquerra s'ha acceptat.

Hem acceptat totes les esmenes del Grup d'Esquerra, perquè considerem que milloren i amplien la informació, aportant molt més detall i solidesa al text. En canvi, doncs, no hem pogut acceptar l'esmena presentada pel Grup del Partit Socialista, perquè mentre que la nostra proposta planteja crear línies de subvencions específiques, doncs, el Grup Socialista es limita a suggerir, a estudiar fórmules. Pensem que aquesta qüestió requereix compromisos clars i accions concretes que assegurin que aquests centres de formació disposin de recursos necessaris per funcionar correctament i no només aquests plantejaments teòrics o indefinits.

Així mateix, tot i no compartir aquest plantejament en aquest punt concret, sí que estem oberts, també, a estudiar altres fórmules que es puguin debatre aquí en

aquesta comissió i que ens ajudin a reforçar aquest objectiu comú que tenim de garantir el bon funcionament d'aquests centres educatius.

I, per acabar, doncs, agrair el suport dels grups parlamentaris que votaran a favor d'aquesta proposta, reconeixent aquesta importància d'instar el Govern a assumir responsabilitats amb aquests centres.

Gràcies.

La presidenta

Molt bé, senyora diputada. Crec que, finalment, hem quedat entesos.

Llavors, la proposta quedaria amb els punts 1, 2 i 3 inicials, i afegim un nou punt, que seria l'esmena transaccionada entre Junts i Esquerra, que seria el punt 4, que és un nou punt afegit a la proposta inicial. D'acord?

Per tant, passaríem a la votació. Algun grup ha demanat votació separada del punt 1, oi? Senyora Gisela Navarro. I algun grup també, què demanen? *(Pausa.)* La votació per separada del punt 2, d'acord.

Llavors, passaríem a la votació del punt número 1.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Bé, doncs, queda aprovat per 11 vots a favor i 5 abstencions.

Ara passaríem a la votació del punt número 2.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Bé, doncs, queda aprovat per 13 vots a favor i 3 vots en contra.

Ara passaríem a les votacions dels punts 3 i 4, que ho podem fer de manera conjunta. Sí?

Vots a favor?

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Bé, s'aproven per unanimitat.

Proposta de resolució sobre la situació de l'escolarització d'infants amb necessitats específiques de suport educatiu

250-00039/15

Ara passaríem al següent punt de l'ordre del dia, que és la Proposta resolució sobre la situació d'escolarització d'infants amb necessitats específiques de suport educatiu. Presentada pel Grup Parlamentari dels Comuns, té la paraula la senyora Jéssica Albiach.

Jéssica Albiach Satorres

Sí, gràcies, presidenta. Molt breument. A veure, tenim un decret d'escola inclusiva, que va ser aprovat per una immensa majoria l'any 2017. És un decret d'escola inclusiva, que en la teoria està molt bé, de fet ha servit d'inspiració per a altres territoris de l'Estat, però també és un decret d'escola inclusiva que sense els recursos econòmics suficients, i que, per tant, permeti contractar el personal necessari, ja siguin vetlladores, ja siga TEIs, ja siga EAPs, ja siga tot el personal de suport educatiu que es necessita per garantir una veritable educació inclusiva, la conseqüència ha sigut que acaba generant dolor i frustració, tant en les famílies com en l'alumnat, com en el professorat, que no arriba i està desbordat moltes vegades a l'hora de gestionar la diversitat de les aules i, per tant, de garantir l'escolarització en les condicions més òptimes.

Per tot això, nosaltres el que reclamem, senzillament, són més recursos per garantir també aquest dret a l'educació de l'alumnat amb necessitats educatives específiques, perquè els professionals puguen fer la seva feina en les millors condicions, de fet en les condicions òptimes.

També hi ha tot un tema amb el transport adaptat per a l'alumnat que així ho necessita, i que ara mateix no està sempre garantit. I després també tenim un problema amb els centres d'educació especial, que s'han anat reduint els recursos, que tenen llargs llistes d'espera, perquè, a més, hi ha moltes famílies que en el seu moment van començar a portar els seus fills amb necessitats educatives

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

específiques a l'escola inclusiva, però davant la manca de recursos estan intentant tornar a les escoles d'educació especial, i ara no n'hi ha places.

Per tant, s'ha de posar una mica d'ordre a aquest desgavell, se necessiten, com dic, recursos i per això els demanem el suport a aquesta proposta de resolució.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. I ara, doncs, els grups que han presentat esmenes, i en primer lloc el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la senyora Mónica Ríos.

Mónica Ríos García

Bé, bon dia a tothom. Moltes gràcies, presidenta. Bé, en primer lloc, donar les gràcies al Grup Parlamentari de Comuns per la presentació d'aquesta proposta de resolució, en especial a la diputada Albiach, sobre la situació d'infants amb necessitats educatives específiques, i agrair també que ens hagin acceptat les nostres esmenes.

Compartim amb el grup proposant, i segur que amb la resta de grups parlamentaris, la necessitat de destinar esforços i recursos en l'educació inclusiva, i això passa per més inversió i millores en l'educació especial.

Segons l'informe L'educació inclusiva Catalunya, elaborat per la sindicatura de Greuges, l'alumnat amb necessitats especials matriculats a l'escola ordinària ha passat de 23.857, el curs 2017-2018, a 38.027, el curs 2023-2024, cosa que suposa un increment del seixanta per cent en qüestió de quatre anys.

I tal com ha manifestat la consellera Niubó, l'escola inclusiva és un repte pendent del sistema educatiu i per això, en la línia dels acords que es proposen en aquesta proposta de resolució, en l'actualitat el Departament d'Educació i Formació Professional està revisant el decret de l'escola inclusiva per arribar a totes les etapes i accelerar el seu desplegament, que fa temps que es troba encallat.

Així mateix, també està treballant per seguir incrementant els recursos destinats a l'educació inclusiva en la seva globalitat. També es treballa en la planificació per al

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

curs 2025-2026 d'aquests recursos de forma coordinada des dels serveis centrals del departament amb tots els serveis territorials.

Aquesta planificació inclou també tant la revisió de les ràtios per reforçar aquells centres ordinaris que ho necessitin com la incorporació de nous suports als centres, vetllant per garantir una distribució territorial equitativa i que doni resposta a les necessitats de l'alumnat d'arreu de Catalunya.

I totes aquestes accions, evidentment, es treballen de manera coordinada amb el Departament de Salut, Drets Socials, Justícia i Qualitat Democràtica per oferir una atenció adequada a tot l'alumnat, atenent a les seves necessitats específiques.

De la mateixa manera, s'està treballant en el disseny de mesures que permetin acompanyar els centres d'educació especial de titularitat municipal perquè es pugui assolir l'objectiu que la totalitat del nostre sistema educatiu sigui inclusiu.

Finalment, paral·lelament, es treballa en el disseny d'un nou procés de preinscripció i matrícula pels centres d'educació especial que permeti homogeneïtzar els criteris d'accés i fer-lo més transparent.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

I respecte a l'últim punt de la proposta de resolució, que parla del pagament de deutes en relació als centres d'educació especial, actualment existeixen dotze centres d'educació especial de titularitat municipal finançats pel Departament d'Educació i Formació Professional i el departament ja està finalitzant els tràmits necessaris per tal de transferir a les corporacions locals els imports corresponents dels mesos de setembre i octubre d'enguany i així quedaran liquidats els deutes pendents.

Per tant, per tot l'exposat, compartim plenament els acords d'aquesta proposta de resolució i votarem favorablement a tots els punts.

Moltes gràcies.

La presidenta

Molt bé, gràcies, senyora diputada. I ara, doncs, per part del Grup Parlamentari de Junts, que també ha presentat esmenes, per defensar-les té la paraula la il·lustre senyora Judith Toronjo.

Judith Toronjo i Nofuentes

Gràcies, presidenta. Avui aquesta proposta posa sobre la taula les notables necessitats i els recursos en la implementació que presenta el decret sobre l'atenció educativa a l'alumnat en el marc d'un sistema educatiu inclusiu, conegut com el decret de l'escola inclusiva, una qüestió cabdal per a poder garantir la formació dels alumnes amb necessitats especials, però, a més a més, també per garantir les places necessàries en centres d'educació especial i en els centres ordinaris.

Necessitats que prenen més força amb aquest increment de l'alumnat, amb la cobertura, amb l'increment proporcional dels recursos, però no menys important també amb els costos sobrevinguts que representen tant el material com el personal, el transport, etcètera.

En aquest sentit, per tant, la proposta de forma sintètica aporta quatre punts resolutius per als que s'insta el Govern a incrementar aquests recursos pressupostaris mobilitzant els necessaris amb el nombre de places dels centres especials i acabant amb aquestes llistes d'espera, garantint-ne per tant el volum que any rere any veiem.

Incrementar tanmateix els recursos en l'escola ordinària i garantir el servei de transport adaptat als infants amb un professorat que l'acompanyi i no menys important amb aquest retorn del deute dels ajuntaments en relació a la gestió dels centres d'educació especial.

Des de Junts per Catalunya, tanmateix, hem volgut presentar dues esmenes que ampliïn aquesta òptica, que incorporin en els centres també el Servei d'Educació de Catalunya i fer-ho d'acord amb la Llei d'Educació de Catalunya, a la que sempre apel·lem, a la que sempre reiterem la necessitat de donar-hi compliment i, a més a més, a l'article 42, per no perdre de vista aquest servei integral que conforma tant els centres públics com els centres d'iniciativa social i concertada, que estan també sostinguts amb fons públics.

I fer-ho per garantir a totes les persones aquest accés a l'educació de qualitat amb condicions d'igualtat i amb els ensenyaments obligatoris en els declarats públics.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

En el mateix sentit, les dues esmenes de la proposta milloren, per tant, el text inicial i ho fan atenent a dades. Dades publicades pel propi Departament d'Educació que, si ens dirigim al curs 2021-2022, mostren com hi havia gairebé un 14,6 per cent d'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu a les escoles públiques, i precisament aquell mateix curs l'escola concertada tenia gairebé la mateixa proporció i es situava en el 14,1 per cent.

Per tant, les dades posen de manifest i ens permeten identificar clarament com les escoles concertades, les escoles d'iniciativa social també integren el Servei d'Educació de Catalunya i tenen una contribució inqüestionable en el sistema educatiu català i ho fa en termes de segregació, d'inclusió i d'integració.

Per tant, des de Junts es tracta d'un element fonamental parlar de l'increment dels recursos a nivell pressupostari que permetin garantir aquest nombre de places i, a més a més, hem volgut incorporar aquestes dues aportacions, malgrat que no han sigut incorporades pel grup proposant.

Per tot l'exposat, demanaríem la votació separada del punt 2, en el que ens abstindríem, i, per altra banda, en els punts 1, 3 i 4 votació conjunta, als quals hi votaríem favorablement.

Gràcies.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

La presidenta

Molt bé, senyora diputada. I ara, per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la senyora Mar Besses.

Mar Besses Casanovas

Gràcies, presidenta. Bé, nosaltres donarem suport a aquesta proposta de resolució, perquè compartim plenament la necessitat de millorar el sistema educatiu, un sistema educatiu que ha d'estar a l'abast de tots els infants i on tots han de poder tenir les mateixes oportunitats i també, evidentment, aquells que necessiten algun tipus de suport educatiu.

De fet, tot just ahir, la síndica de greuges publicava l'informe L'educació inclusiva Catalunya, que fa una extensa anàlisi, una radiografia de quina és la situació i quina és la realitat a dia d'avui i com s'ha anat evolucionant en els darrers anys, i és un

informe que s'ha elaborat en aquest marc del pacte contra la segregació escolar i a l'informe es reconeixen que hi ha hagut avenços significatius gràcies a l'aposta per desplegar aquest decret a l'escola inclusiva, però també aposta en l'increment de recursos que s'han destinat, com, per exemple, doblant el nombre de recursos en el CIEI des del 2017, així com anar incrementant el nombre d'hores del personal de suport i dels docents d'orientació a la secundària.

Però també a una cosa que feia èmfasi la síndica era que com que s'ha millorat aquesta detecció d'alumnat amb necessitats educatives especials, doncs, això ha comportat que hi hagi un major nombre d'alumnes que necessiten aquest tipus de suport i que, per tant, al que ens aboca és a anar ajustant els recursos que s'hi destinen i el sistema d'acompanyament en base a aquestes necessitats que van aflorant, perquè es va fent molta més detecció. O, com per exemple, també valorava positivament la creació de la unitat d'atenció a les famílies i suport a la inclusió, doncs, que considerem que és clau també per millorar la comunicació i l'acompanyament d'aquestes famílies que, evidentment, veuen i estan molt preocupades per quina és l'evolució educativa dels seus fills i filles.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

I malgrat, per tant, aquestes mesures i aquestes millores que s'han anat fent, compartim la necessitat d'anar-les consolidant i d'anar-les ampliant, perquè evidentment necessitem continuar reduint les llistes d'espera que impedeixen, per exemple, poder accedir als centres d'educació especial a aquells alumnes que així ens ho necessiten i, evidentment, això també ens evoca una necessitat de destinar-hi més recursos.

I també crec que és important que posem el focus en una xifra que també deia l'informe de la síndica, que molts docents volien formar-se per millorar la inclusió a les aules, però que no ho van poder fer, van quedar exclosos per faltar de places. I, per tant, també és important que ajustem el sistema en aquest sentit per poder formar tots aquells professionals que vulguin ampliar la seva formació en aquest aspecte.

I, per tant, donarem suport en aquesta proposta de resolució. Considerem que hem avançat en la bona línia, que tenim un camí que hem de desenvolupar, però que és evident que cal que continuem apostant per garantir l'accés i l'atenció a tots els

infants que ho necessiten i fer-ho amb igualtat de condicions i oportunitats arreu del territori.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. I, a continuació, per part del Grup Parlamentari del Partit Popular, té la paraula el senyor Escribano.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, presidenta. Bé, estem plenament d'acord amb els fonaments de la moció per a la millora de l'atenció als infants amb necessitats especials.

Veiem molt necessari incrementar el nombre de places dels centres educatius, també garantir el transport adaptat i és evident retornar els deutes a les corporacions municipals, doncs, també hi estem d'acord.

És per això que votarem favorablement el conjunt de la moció.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

La presidenta

Molt bé, gràcies, senyor diputat. I, a continuació, per part del Grup Parlamentari de VOX en Cataluña, té la paraula el senyor Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Sí, muchas gracias, señora presidenta. Bien, esta propuesta de resolución es una clara demostración de que cuando el sentido común aparece se impone por su propio peso, pues, les tenemos que dar la razón. Y esto pasa cuando no prevalecen ciertos apriorismos políticos. Y, por lo tanto, suscribimos absolutamente su propuesta de resolución. Les damos las gracias.

Damos las gracias a que Comuns ahora defienda la escuela especial, cuando en la anterior legislatura la había demonizado, y le instamos a que luche porque la disposición adicional cuarta de la ley Celaá elimine esa persecución a la escuela especial.

Porque la escuela de educación especial es una escuela tan inclusiva como lo puede ser la escuela inclusiva en la escuela ordinaria, porque hay casos muy específicos, situaciones personales muy complejas que requieren de una atención muy

pormenorizada y esta solamente la pueden dotar de esos profesionales y ese acompañamiento y esa educación, la escuela de educación especial.

Y, por lo tanto, pues, votaremos a favor de los puntos de esta propuesta de resolución.

Muchas gracias.

La presidenta

Gràcies, senyor Acosta. I, a continuació, per posicionar-se sobre les esmenes, té la paraula, de nou, la senyora Jéssica Albiach.

Jéssica Albiach Satorres

Sí, gràcies, presidenta. S'han fet algunes afirmacions per part del diputat de VOX, però no entraré en això. Crec que és més important el que acabarem votant avui.

Agrair als grups que han proposat esmenes. Dir que acceptem, com ja s'ha comentat, les esmenes que presenta el PSC, crec que milloren el text. Agrair també les que ha presentat Junts per Catalunya. No les acceptarem, saben vostès que hi ha una qüestió de fons. Nosaltres treballem i pensem que el que seria millor per Catalunya és anar a una xarxa única que siga pública i, per tant, aquesta és la línia en la que treballem i, per tant, de les nostres accions, votacions o acceptar esmenes o no.

Igualment, gràcies per les aportacions.

La presidenta

Molt bé, moltes gràcies. Llavors, passaríem a la votació. Hi ha un grup que ha demanat votació separada del punt 2. Algun grup més? *(Pausa.)* No? Doncs, passaríem a la votació.

Votaríem en primer lloc els punts 1, 3 i 4.

Vots a favor?

Bé, s'aprova per unanimitat.

Llavors, ara passaríem a la votació del punt número 2.

Vots a favor?

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Vots en contra?

Abstencions?

Doncs, queda aprovat per 12 vots a favor i 4 abstencions.

D'acord.

Bé, doncs, sense més, aixecaríem la sessió, agraint un cop més la seva presència i les seves intervencions i aportacions.

La sessió s’aixeca a les...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT